ΣΑΝΤΙΝΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΑ ΚΙΝΗΜΑΤΑ

ΑΠΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΤΗ ΓΡΑΦΗ

Α. 1. Καταργούνται, ως περιτες κι επιζήμιες, όλες οι ψιλες, οι δασείες, οι περισπωμένες, οι βαρείες, οι υπογεγραμένές και οι οξείες όπου δεν είναι απαραίτητες: Δηλαδη στις οξύτονες λέξεις (όσες τονίζονται στη λήγουσα) και στις μονοσύλαβες.

2. Διατηρείται η οξεία μόνο στις υπερμονοσύλαβες που δεν τονίζονται στη λήγουσα, αλα στην παραλήγουσα ή την προπαραλήγουσα, και στις ακόλουθες μονοσύλαβες, για να διακρίνονται απο τις ομόηχές-τους με διαφορετικη σημασία:

ή (σύνδεσμος χωριστικος)	*η* (άρθρο)
νά (επίρημα δεικτικο)	*να* (σύνδεσμος τελικος)
γιά (επιφώνημα, σύνδ. χωρ.)	*για* (πρόθεση)
τί (ερωτηματικο)	*τι* (αναφορικο)
μά (μόριο ορκωτικο)	*μα* (σύνδ. εναντιωματικος)
πώς (επίρ. ερωτηματικο)	*πως* (επίρ. αναφορικο)
πού (επίρ. ερωτηματικο)	*που* (επίρ. αναφορικο)
γιατί (ερωτηματικο)	*γιατι* (αιτιολογικο)
ώς (πρόθεση = έως)	*ως* (επίρ. = όπως)

3. Τα εγκλιτικα συνδέονται με την προηγούμενη λέξη με μικρη πάβλα (π.χ. *δικό-τους*).

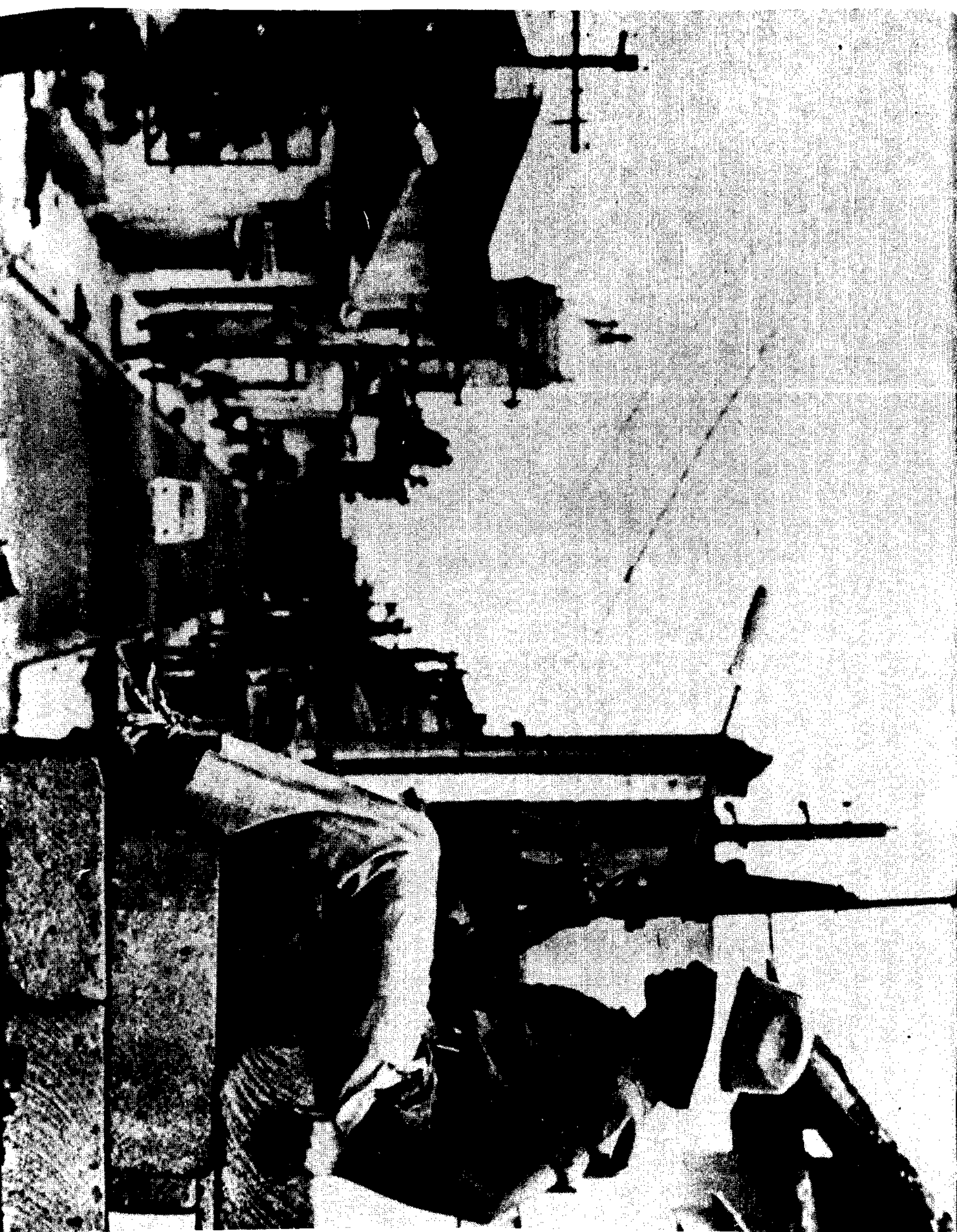
Β. 1. Καταργούνται, ομοίως, τα διπλα όμοια σύμφωνα *(σσ, μμ. λλ.* κλπ.) και στη θέση-τους μένει μόνο ένα. (Παραμένουν διπλα αν πραγματικα προφέρονται έτσι, δηλ. στις ελάχιστες ιδιωματικες — κυπριακες κ.ά. — λέξεις).

2. Διατηρούνται τα δύο γάμα *(γγ)*, επειδη ως σύμπλεγμα έχουνε διαφορετικη προφορα = *γκ* (π.χ. *άγγελος*).

3. Στη θέση του φωνήεντος ύψιλον *-υ-*, στις δίφθογγες *αυ* και *ευ* μπαίνουν τα σύμφωνα *β* και *φ*, ανάλογα με την προφορα που έχει το *υ* στη λέξη *(αυγο = αβγο, αυτος = αφτος, εύγε = έβγε, ευτυχως = εφτυχως)*.

καλβος

Χώρα της Κεντρικης Αμερικης. Πρωτέβουσα: Μανάγκουα. Έκταση: 148 χιλιάδες τ.χ. Πληθυσμος: 2.050.000 (απογραφη 1970). Σύνθεση του πληθυσμου: 4 ο/ο αμιγεις Ινδιάνοι, 10 ο/ο Μάβροι με καταγωγη απο τις Αντίλες, 10 ο/ο Λεφκοι, απόγονοι λεφκων. Κλίμα: Θερμο τροπικο, με πολες βροχες. Εξαγωγες: Βαμβάκι (καλύπτει το 40 ο/ο των συνολικων εξαγωγων), Καφες (15 ο/ο), Κρέας, Μεταλέβματα (χρυσος, χαλκος, άργυρος). Εισαγωγες: Βιομηχανικα βορειοαμερικάνικα.

★ Στην έκδοση τούτη με ντοκουμέντα του "Σαντινιστικου Μετώπου Εθνικης Απελεφθέρωσης" περιέχονται: α) Η πρώτη διακήρυξη του Σαντίνο τον Ιούλιο του 1927, β) Το κείμενο του ηγετικου στελέχους του Μετώπου Κάρλος Φονσέκα Αμαδορ, με τον τίτλο "Νικαράγουα, ώρα μηδεν", γ) Το κείμενο του Πατρίτσιο Αργκουέλο με τίτλο "Καπιταλιστικη ανάπτυξη στη Νικαράγουα", δ) το κείμενο του Μετώπου με τον τίτλο "Ο λαϊκος πόλεμος στην Κεντρικη Αμερικη", ε) Το πολιτικο πρόγραμα του Μετώπου, και στ) Συνέντευξη του Χάιμ Ουίλοκ με τίτλο "Η τέχνη της εξέγερσης".

★ Τα κείμενα μεταφράστηκαν απο εκδόσεις και περιοδικα του Μετώπου.

εκδοσεις
"καλβος"
ΑΝΑΞΑΓΟΡΑ 1, ΑΘΗΝΑ
Τηλ.: 5246241

ΣΑΝΤΙΝΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ

ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΑ, ΠΟΛΙΤΙΚΑ, ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Μετάφραση

Αγγελικη Γαβριηλίδου

καλβος
ΑΘΗΝΑ
1979

ΠΡΩΤΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΟΥ ΣΑΝΤΙΝΟ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΤΩΝ ΕΛΕΦΘΕΡΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ*
1η Ιούλη 1927

Ο άνθρωπος που δεν απαιτει απο την πατρίδα-του ούτε ένα κοματάκι γης για τον τάφο-του, αξίζει να ακουστει. Πρέπει όχι μόνο να ακουστει, αλα να γίνει και πιστεφτος. Είμαι Νικαραγουανος και υπερηφανέθομαι γιατι στις φλέβες-μου τρέχει ινδιάνικο αίμα, που απο αταβισμο μ' έχει προικίσει με γνήσιο και ειλικρινη πατριωτισμο. Ο δεσμος της εθνικότητας μου δίνει το δικαίωμα να αναλάβω την εφθύνη των πράξεών-μου που αφορουν τη Νικαράγουα, και που, κατα συνέπεια, έχουν σχέση με την Κεντρικη Αμερικη και όλη την ισπανόφωνη ήπειρό-μας, και δεν νοιάζομαι για τους απαισιόδοξους και τους δειλους που θα μου κολήσουν την ετικέτα που τους υπαγορέβει ο χαρακτήρας-τους σαν εθνούχων. Είμαι εργάτης, μάστορας όπως λέμε στη χώρα-μας, αλα το ιδεώδες-μου απλώνεται στον πλατυ παγκόσμιο ορίζοντα, στο δικαίωμα να είναι κανεις ελέφθερος και να απαιτει τη δικαιοσύνη· αλα για να φτάσουμε σ' ένα τέτοιο επίπεδο τελειότητας, θα χρειαστει να χύσουμε το αίμα-μας και το αίμα των άλων. Ότι είμαι πληθείος, θα το πουν οι ολιγαρχικοι και τα τσιράκιατους. Δεν έχει σημασία: η μεγαλύτερη τιμη για μένα είναι που βγήκα μέσα απ' τα σπλάχνα των καταπιεσμένων, που είναι η ψυχη και το νέβρο της φυλής-μας. Είμαστε αφτοι που ζήσαμε γονατισμένοι, στη διάκριση των ξεδιάντροπων δολοφόνων που είναι υπέφθυνοι για εγκλήματα εσχάτης προδοσίας: των συντηρητικων της Νικαράγουα που χτύπησαν κατάστηθα την ελέφθερη πατρίδα-μας και μας κυνηγήσανε σα να μην είμαστε παιδια του ίδιου έθνους. Εδω και δεκαεπτα χρόνια, ο Αδόλφο Ντίας και ο

* Ο Σαντίνο ήταν απο τους πρώτους που σήκωσαν τη σημαία του λαϊκου αντάρτικου ενάντια στη βορειοαμερικάνικη ιμπεριαλιστικη επιδρομη και ενάντια στην προδοσία τω εθνικων συμφερόντων απο τους διεφθαρμένους ηγέτες. Τούτο είναι το πρώτο-του μανιφέστο που κυκλοφόρησε την 1 Ιούλη 1927.

Εμιλιάνο Τσαμόρο έπαψαν να είναι Νικαραγουανοι, γιατι η φιλοδοξία-τους τους απογύμνωσε απο το δικαίωμα της εθνικότητας· αφτοι υπέστηλαν τη σημαία που μας κρατούσε ενωμένους όλους εμας τους Νικαραγουανους. Σήμερα η σημαία αφτη κρέμεται ταπεινωμένη απο την αγνωμοσύνη και την αδιαφορία των παιδιών-της, που δεν κάνουν καμιά προσπάθεια για να την λεφτερώσουν απο τα νύχια του φοβερου όρνιου με το γαμψο ράμφος, που τρέφεται απο το αίμα του λαού-μας, ενω στο Κάμπο ντε Μάρτε της Μανάγκουα ανεμίζει η σημαία που συμβολίζει το δολοφόνο των αδύνατων λαων, τον εχθρο της φυλής-μας.

Ποιοι είναι αφτοι που έριξαν την πατρίδα-μου στο βούρκο της ατίμωσης; Είναι ο Ντίας και ο Τσαμόρο· και ισχυρίζονται ακόμα πως έχουν το δικαίωμα να κυβερνουν τη δύστυχη πατρίδα-μας, στηριγμένοι στις λόγχες και τα Σπρίνγκφιλντ του εισβολέα. Όχι! Χίλιες φορες, όχι! Η φιλελέφθερη επανάσταση στέκεται όρθια. Αφτοι που δεν πρόδωσαν, αφτοι που δεν έκρυψαν και δεν πούλησαν τα ντουφέκια-τους για να ικανοποιήσουν τη φιλοδοξία του Μονκάδα βρίσκονται εδω. Η επανάσταση στηρίζεται πιο γερα στα πόδια-της σήμερα, γιατι αγκαλιάζει περισσότερους άξιους και γεμάτους αφταπάρνηση.

Ο Μονκάδα, ο προδότης, έχει ολοφάνερα παραθει τα καθήκοντά-του σαν στρατιωτικος και σαν πατριώτης.

Αφτοι που τον ακολούθησαν δεν ήσαν αναλφάβητοι και εκείνος δεν ήταν αφτοκράτορας, δε μπορούσε να μας επιβάλει τη φρένιασμένη φιλοδοξία-του. Ο Μονκάδα, ο αποστάτης αφτος που πέρασε στο εχθρικο στρατόπεδο μαζι με τα φυσεκλίκια-του, έχει καταδικαστει απο τις σύγχρονες γενιες και απο την ιστορία. Το έγκλημά-του είναι ασυγχώρητο και ζητάει εκδίκηση.

Οι μεγάλοι θα πουν ότι είμαι πολυ μικρος για να φέρω σε πέρας το έργο που έχω αναλάβει, αλα την ταπεινότητά-μου ξεπερνα η μεγαλοσύνη της πατριωτικης καρδιάς-μου, και ορκίζομαι μπροστα στην πατρίδα-μου, και στην ιστορία ότι το σπαθί-μου θα υπερασπίσει το πάτριο έδαφος και θα γίνει η ρομφαία των καταπιεσμένων.

Σπέθδω στην προσταγη του αγώνα και ξεκινω εγω ο ίδιος· στην πρόκληση του θρασύδειλου επιδρομέα και των προδοτων της πατρίδας απαντω με την κραβγη της μάχης. Το στήθος-μου και τα στήθη των στρατιωτών-μου θα σχηματίσουν το τείχος που

πάνω-του θα συντριβουν οι λεγεώνες των εχθρων της Νικαράγουα. Μπορει να πεθάνω μαζι με τους στρατιώτες-μου, που είναι οι στρατιώτες της ελεφθερίας της Νικαράγουα,. αλα προηγούμενα πολες απο τις ορδές-σου, ξανθε εισβολέα, θά 'χουν φάει χώμα στα βουνα της πατρίδας-μου.

Δε θα γίνω μετανοούσα Μαγδαληνη στα πόδια των εχθρων της Νικαράγουα, γιατι, κατα τη γνώμη-μου, κανεις πανω στη γη, δε μπορει να γίνει ημίθεος. Θέλω να πείσω τους ψυχρους Νικαραγουανους, τους αδιάφορους «κεντροαμερικανους» και την ινδοισπανικη ράτσα ότι σ' ένα βουνο της οροσειρας των Άνδεων υπάρχει μια ομάδα πατριωτων που είναι αποφασισμένοι ν' αγωνιστουν και να πεθάνουν σαν άντρες.

Ελάτε, χασικλωμένοι μισθοφόροι, ελάτε να μας δολοφονήσετε πάνω στη γή-μας, σας περιμένω ολόρθος επικεφαλης των στρατιωτών-μου, όποιοι κι άν είστε, αλα βάλετέ-το καλα στο νού-σας: η καταστροφη της δύναμής-σας θα κάνει να σειστει το Καπιτώλιο της Ουάσιγκτον και το αίμα-σας θα βάψει την άσπρη σφαίρα που δεσπόζει πάνω απο τον περίφημο «Λεφκο Οίκο»-σας όπου μηχανέθεστε τα εγκλήματά-σας.

Θέλω να προειδοποιήσω τις κυβερνήσεις των χωρων της Κεντρικης Αμερικης και ιδιαίτερα την κυβέρνηση της Ονδούρα ότι η στάση-μου δεν πρέπει να τους εμπνέει ανησυχία: διαθέτω παραπάνω απο αρκετους άνδρες, αλα δεν πρόκειται να εισβάλω στο έδαφός-της με πρόθεση να την ανατρέψω. Όχι. Δεν είμαι μισθοφόρος αλα ένας πατριώτης που δεν δέχεται την προσβολη της εθνικης κυριαρχίας-μας.

Η φύση έχει προικίσει τη χώρα-μας με ζηλεφτο πλούτο και μας έχει τοποθετήσει σ' ένα σταθροδρόμι του κόσμου· αφτο το φυσικο προνόμιο είχε σα συνέπεια να θέλουν να μας σκλαβώσουν. Και θέλω να σπάσω τα δεσμα που ο τσαμορισμος μας έχει επιβάλει.

Η νεαρη πατρίδα-μας, αφτη η μελαχρινη τροπικάνα, πρέπει να φορα τον φρυγικο σκούφο της δημοκρατίας με το κόκινο και μάθρο έθλημά-μας. Δεν πρέπει να τη βιάσουν οι μαστουρωμένοι γιάνκηδες τυχοδιώκτες, που τους άνοιξαν τις πόρτες οι τέσερις γελοίοι, που ισχυρίζονται ότι γενήθηκαν στην πατρίδα-μου.

Κάρλος Φονσέκα Αμαδορ

Νικαράγουα, ώρα μηδεν

Ο λαος της Νικαράγουα στενάζει κάτω απο το ζυγο της αντιδραστικης κλίκας, που τούχουν επιβάλει απο το 1932 οι γιάνκηδες ιμπεριαλιστες. Εκείνη τη χρονια ο Αναστάσιο Σομόζα τοποθετήθηκε αρχηγος της Εθνοφρουρας (Guardia Nacional, GN). Στο παρελθον αφτη τη θέση συχνα κατείχαν, γιάνκηδες αξιωματικοι. Η κλίκα αφτη κατάντησε τη Νικαράγουα νεο-αποικία που τη λυμαίνονται τα αμερικάνικα μονοπώλια και η ντόπια αστικη τάξη.

Η οικονομικη κρίση που μάστιζε τη χώρα, πρόσφατα, οξύνθηκε ακόμα περισσότερο. Μέχρι το 1966, η εθνικη οικονομία αναπτυσόταν με ρυθμο 8%. Ωστόσο, στα 1966 και 1967 ο ρυθμος ανάπτυξης έπεσε στο 3,1 και 4,6% αντίστοιχα. Η παραγωγη βαμβακιου, που απο το 1950 είχε γνωρίσει κάποια ανάπτυξη, καταδικάστηκε για το μέλον σε στασιμότητα. Αφενος η εξωτερικη καπιταλιστικη αγορα, που αποροφούσε την εθνική-μας παραγωγη είχε κορεσθει κι αφετέρου, υπάρχει τώρα ο ανταγωνισμος των τεχνητων ινων. Πραγματικα, η σοδεια του 1968-69, αντιμετώπισε τη σοβαρη μείωση των τιμων που επέβαλε η εξωτερικη καπιταλιστικη αγορα. Η κυβέρνηση της χώρας αναγκάστηκε να συνάψει εμπορικες σχέσεις με ορισμένες σοσιαλιστικες χώρες για να μπορέσει να πουλήσει ένα μέρος απο τη σοδια του βαμβακιου. Η βαμβακοκαλιέργεια καλύπτει το 26% της καλιεργημένης γης της Νικαράγουα.

Όσο για τον καφε, που είναι το δέφτερο εξαγώγιμο προϊον, υπάρχει ήδη πλεόνασμα που δεν μπορει ν' αποροφηθει απο την καπιταλιστικη αγορα. Για τη ζάχαρη, επίσημες πηγες διαβεβαιώνουν πως είναι μάλον απίθανο να διατηρηθει ο ρυθμος άφξησης της παραγωγης στο προσεχες μέλον. Η εκμετάλεφση των ορυκτων, όπως ο χρυσος και ο χαλκος, που βρίσκεται στα χέρια ξένων επενδυτων, ελάχιστα προσφέρει στο δημόσιο ταμείο. Παράληλα, η παραχώρηση του εθνικού-μας πλούτου στα αμερι-

κάνικα μονοπώλια συνεχίζεται. Το 1967, π.χ. η'γιάνκικη εταιρία Magnavox, ειδικεθμένη στην εκμετάλεφση των δασων, απόκτησε δια νόμου, απόλυτη κυριότητα πάνω σ' ένα εκατομύριο εκτάρια της εθνικης επικράτειας.

Συνάμα, η κυβερνητικη κλίκα διαθέτει τα κεφάλαια των κρατικων τραπεζων σα νάναι αποκλειστικη ιδιοκτησία-της· οι καταχρήσεις και το λαθρεμπόριο έχουν πάρει απίθανες διαστάσεις. Η οικογένεια Σομόζα που, όταν πήρε την εξουσία, διέθετε πολυ περιορισμένους οικονομικους πόρους, έχει κάνει μια τεράστια οικονομικη αφτοκρατορία, που τα συνορά-της ξεπερνάνε, τα σύνορα της Νικαράγουα, και επεκτείνονται στις άλες χώρες της Κεντρικης Αμερικης.

Στη Νικαράγουα, εξάλου, η γη είναι πολυ άνισα κατανεμημένη. Τα στατιστικα στοιχεία που αντιστοιχουν στο 1952 δείχνουν ότι λίγοι μονάχα ιδιοκτήτες ελέγχουν το 55% της συνολικης έκτασης των αγροκτημάτων.

Η Νικαράγουα παρουσιάζει εξαιρετικα εθνοϊκες συνθήκες για την ανάπτυξη της κτηνοτροφίας. Όμως, η κατανάλωση κτηνοτροφικων προϊόντων έχει μειωθει· η δε άφξηση των εξαγωγων ήταν σε μεγάλο βαθμο, αποτέλεσμα της πώλησης στο εξωτερικο θηλυκων ζώων, που θα μπορούσαν να συμβάλουν στον πολαπλασιασμο των ζώων στη χώρα.

Τα πλεονεκτήματα που προσφέρει στις εκμεταλέφτριες ομάδες η καλιέργεια προϊόντων με προορισμο την εξωτερικη αγορα — όπως είναι το βαμβάκι — είχαν σαν αποτέλεσμα να περιοριστει στα πιο άγονα εδάφη η καλιέργεια των προϊόντων διατροφης· έτσι αναγκαζόμαστε να καταφύγουμε στις εισαγωγες για να ικανοποιηθουν οι ανάγκες σ' αφτον τον σημαντικο τομέα.

Η Νικαράγουα συγκαταλέγεται στις χώρες που έχουν υποφέρει περισότερο απ' τη λεγόμενη «κεντροαμερικανικη οικονομικη ενσωμάτωση». Είναι γνωστο πως αφτη η «ενσωμάτωση» δεν είναι τίποτ' άλο παρα ένα σχέδιο που σκοπέθει να αφξήσει την οικονομικη υποταγη της Κεντρικης Αμερικης στα γιάνκικα μονοπώλια. Το σκάνδαλο αφτο πήρε τέτοιες διαστάσεις, που και οι ίδιοι οι εκπρόσωποι του καθεστώτος της χώρας-μας υποχρεώθηκαν να δηλώσουν δημόσια, ότι οι βιομηχανίες που ιδρύθηκαν στα πλαίσια αφτης της «ενσωμάτωσης» δεν εθνοουν την ανάπτυξη της εθνικης οικονομίας.

Η Νικαράγουα, όπως και οι άλες χώρες της Κεντρικης Αμερικης, δεν έχει πετρέλαιο. Αλα μπορούμε να πούμε, ότι κι αν ακόμα υπήρχαν δυνατότητες άντλησης πετρελαίου στην Κεντρικη Αμερικη, τα γιάνκικα μονοπώλια θα είχαν συμφέρον να τις κρύψουν και να τις κρατήσουν σαν εφεδρία, για την περίπτωση που επαναστατικες κυβερνήσεις θα έπαιρναν την εξουσία στις χώρες που τους προμηθέβουν σήμερα πετρέλαιο.

Αν και ο κυβερνητικος καπιταλιστικος τομέας αντιπροσωπέβει σίγουρα το κυρίαρχο τμήμα της αστικης τάξης της χώρας, πρέπει να τονίσουμε ότι ο καπιταλιστικος τομέας της «αντιπολίτεφσης», όπως αφτοαποκαλείται, συμετέχει κι αφτος στην εκμετάλεφση του λαου της Νικαράγουα. Συχνα, κυβερνώντες και «αντιπολιτεθόμενοι» εκμεταλέβονται μαζι σημαντικους τομεις της εθνικης οικονομίας, όπως η ζάχαρη, το γάλα, ο τύπος, οι τράπεζες, τα διυλιστήρια κλπ.

Ένα τέτοιο οικονομικο σύστημα ρίχνει πάνω στις άλες τάξεις, που αποτελουν το λαο της Νικαράγουα, όλο το βάρος της εκμετάλεφσης. Η κάκιστη διατροφη των εργαζόμενων τάξεων έχει προκαλέσει πολους λιμους. Το 1964, εκατοντάδες αγρότες της περιοχης του Τομπίσκε, στο νομο της Ματαγκάλπα, πέθαναν απο πείνα. Σε πολες περιοχες, στα βόρεια της χώρας, βλέπει κανεις συχνα ανθρώπους να υποφέρουν απο βρογχοκήλη. Στην περιοχη Μαλακάγουα ο υποσιτισμος έχει προκαλέσει κρούσματα ομαδικης παραφροσύνης· η χρόνια έλειψη βιταμίνης Α και πρωτεΐνων έχει προκαλέσει πολα κρούσματα τύφλωσης στην περιοχη του Ντάριο.

Πριν μερικα χρόνια, οι εξετάσεις που έγιναν σ' ένα σχολείο στο Χινοτέπες, κοντα στην πρωτέβουσα, αποκάλυψαν ότι και οι διακόσιοι μαθητες είχαν προσβληθει απο φυματίωση.

Μόνο το 1,1% του πληθυσμου έχει τελειώσει τη στοιχειώδη εκπαίδεφση. 50% του πληθυσμου δεν έχει πάει καθόλου σχολείο. Η αναλογία των μαθητων που εγκαταλείπουν το δημοτικο σχολείο απο την πρώτη τάξη ή που την επαναλαμβάνουν είναι πολυ μεγάλη (73%). Το ποσοστο των φοιτητων που προέρχονται απο στρώματα με εισόδημα κατώτερο ή ίσο με το μέσο κατα κεφαλη εισόδημα της χώρας είναι μόνο 21%. Απο τις διακόσιες χιλιάδες νέους μεταξυ 14 και 19 χρονων, μόλις είκοσι χιλιάδες θα προχωρήσουν για να πάρουν το απολυτήριο γυμνασίου, να κάνουν

εμπορικες σπουδες ή να πάνε σε τεχνικες ή αγροτικες σχολες.

Η παιδικη θνησιμότητα έχει φοθερες διαστάσεις στη Νικαράγουα. Πάνω απο 50% των θανάτων στη χώρα αφορουν άτομα κάτω των 14 ετων. Στα 1000 παιδια που γενιούνται, πεθαίνουν τα 102. Στους 10 θανάτους, οι 6 οφείλονται σε μολυσματικες ασθένειες, δηλαδη ασθένειες θεραπέφσιμες. Ο συντελεστης θετικων αντιδράσεων στην ελονοσία όπως απέδειξαν πρόσφατες επίσημες έρεθνες, είναι 9,28% ενω στην Κόστα Ρίκα είναι 0,96% και στον Παναμα 4,98%.

Η Νικαράγουα είναι, εδω κι έναν αιώνα, θύμα της γιάνκικης επίθεσης

Για να καταλάθει κανεις τη σημερινη πολιτικη κατάσταση στη Νικαράγουα, πρέπει να λάθει υπόψη πολα ιδιαίτερα σημεία της εθνικής-της ιστορίας. Η Νικαράγουα είναι μια χώρα που για πολους αιώνες γνώρισε την ξένη επιθετικότητα και καταπίεση. Η Νικαράγουα αντιμετώπισε, μαζι με τις άλες χώρες της Λατινικης Αμερικης, την κυριαρχία της Ιθηρικης χερσονήσου. Επίσης, για 150 χρόνια (μέχρι το 1893) γνώρισε την Βρετανικη κυριαρχία σ' ένα τμήμα του εδάφους προς την πλεθρα του Ατλαντικου. Η Νικαράγουα είναι,εξάλου, ένα απο τα πρώτα θύματα της επιθετικης πολιτικης των ΗΠΑ.

Λίγο μετα την υιοθέτηση του δόγματος Μονρόε στις ΗΠΑ, η Νικαράγουα έγινε στόχος των γιάνκηδων.

Στη δεκαετία του 1830, αντιπρόσωποι της κυθέρνησης των ΗΠΑ περιόδεφσαν τη Νικαράγουα για να προετοιμάσουν τα επεμθατικα σχέδιά-τους.

Αναφέρουμε μέρικες απο τις επιθετικες ενέργειες που έχει υποστει η Νικαράγουα.

— **1850.** Οι κυθερνήσεις της Αγγλίας και των ΗΠΑ υπογράφουν τη συνθήκη Glayton-Bulwer, που τους παρέχει αφθαίρετα το δικαίωμα να κατασκεθάσουν στη Νικαράγουα μια διώρυγα που θα ένωνε τους δύο ωκεανους χωρις την υποχρέωση να δίνουν λογαριασμο στην κυθέρνηση της χώρας.

— **1854.** Τον Ιούνιο, ένα πολεμικο πλοίο των ΗΠΑ, με πλοίαρχο κάποιον Κόλινς, βομβάρδισε και κατέστρεψε τελείως το λιμάνι Σαν Χουαν ντελ Νόρτε.

— **1855.** Πολες χιλιάδες βορειοαμερικανοι πειρατες, με επικεφαλης τον Γουίλιαμ Γουώκερ, επεμβαίνουν στη Νικαράγουα. Ο Γουώκερ αφτοανακυρήσεται πρόεδρος της Νικαράγουα και αναγνωρίζεται απο την αμερικανικη κυβέρνηση του Φρανκλίνου Πηρς. Ανάμεσα σε άλα άγρια μέτρα που πήρε, θέσπισε τη δουλεία. Ο λαός-μας, με την υποστήριξη των άλων λαων της Κεντρικης Αμερικης παίρνει τα όπλα και καταφέρνει να εκδιώξει τους επεμβασίες.

— **1870.** Ο υπουργος Εξωτερικων της κυβέρνησης της Νικαράγουα, ο δόκτωρ Τομας Αγιον, απεφθύνει πατριωτικες διακοινώσεις στον εκπρόσωπο των ΗΠΑ, με τις οποίες διαμαρτύρεται για τις υλικες ζημιες που έγιναν στη χώρα απο τους βομβαρδισμους του 1854, καθως και για την αθέτηση των φορολογικων υποχρεώσεων του εκατομυριούχου επενδυτη Κορνέλιους Βάντερμπιλτ.

— **1893.** Ο Λιούις Χάνκε, εκπρόσωπος της κυβέρνησης των ΗΠΑ, αποτυχαίνει στην προσπάθειά-του να επέμβει υπερ των αντιδραστικων κύκλων, που ενάντιά-τους έχει ξεσηκωθει ο λαος.

— **1907.** Πολεμικα σκάφη της κυβέρνησης των ΗΠΑ καταλαμβάνουν τον κόλπο Φονσέκα.

— **1909.** Η κυβέρνηση της Νικαράγουα που έχει εθνικιστικες τάσεις, τουφεκίζει δύο βορειοαμερικανούς, τον Κάνον και τον Γκρος, που καταδικάστηκαν για συμετοχη σε ένοπλες ενέργειες ενάντια στην κυβέρνηση της χώρας. Η κυβέρνηση των ΗΠΑ, διαμέσου του υπουργου εξωτερικών-της, απεφθύνει στην κυβέρνηση της Νικαράγουα μια επιστολη, γνωστη με τ' όνομα «νότα Κνοξ», στην οποία διακυρήσει ανοιχτα το δικαίωμά-της να επεμβαίνει στις εσωτερικες υποθέσεις της χώρας-μας.

— **1910.** Πολεμικα σκάφη των ΗΠΑ επεμβαίνουν υπερ των συντηρητικων που έχουν κινηθει ενάντια στην κυβέρνηση της Νικαράγουα. Μ' αφτο τον τρόπο, η κυβέρνηση των ΗΠΑ επιβάλει στη Νικαράγουα μια πιο πειθήνια κυβέρνηση.

— **1912.** Η χώρα κατέχεται απο χιλιάδες πεζονάφτες. Η ένοπλη εξέγερση, στο τέλος της οποίας πέφτει με το όπλο στο χέρι ο πατριώτης ηγέτης Μπενχαμιν Σελεντον διαρκει πολους μήνες.

— **1914.** Ο Εμιλιάνο Τσαμόρο, πρεσβεφτης της συντηρητικης κυβέρνησης στις ΗΠΑ, υπογράφει μαζι με τον Μπράιαν, υπουργο εξωτερικων των ΗΠΑ, την αισχρη συνθήκη της διώρυγας, γνωστη με τ' όνομα Τσαμόρο-Μπράιαν.

— **1927.** Ο Χοσε Μαρία Μονκάδα, εκπρόσωπος της φιλελέφθερης αστικης τάξης και στρατιωτικος ηγέτης του λαϊκου στρατου που πολεμούσε την κυβέρνηση που είχαν επιβάλει οι βορειαμερικάνοι επεμβασίες, προδίνει και συμβιβάζεται με τον εκπρόσωπο του Στέητ Ντηπάρτμεντ, Χένρι Στίμσον, που μερικα χρόνια αργότερα διορίστηκε υπουργος Πολέμου στην κυβέρνηση Τρούμαν. (Στην διάρκεια της θητείας-του έγινε ο φοβερος ατομικος βομβαρδισμος της Χιροσίμα και του Ναγκασάκι). Ο Αουγκούστο Σεζαρ Σαντίνο, αρχηγος μιας φάλαγγας του λαϊκου στρατου, αρνείται να αναγνωρίσει το συμβιβασμο του Μονκάδα και σηκώνει τα όπλα ενάντια στη βορειαμερικάνικη κατοχη και τους προδότες που τη στηρίζουν. Ο «Στρατος Υπεράσπισης της Εθνικης Κυριαρχίας», με επικεφαλης τον Σαντίνο, έδοσε πάνω απο πεντακόσιες μάχες ενάντια στις δυνάμεις κατοχης. Αποδείχνεται αδύνατο για τους γιάνκηδες κατακτητες να νικήσουν στρατιωτικα τους πατριώτες της Νικαράγουα. Όμως, πριν εγκαταλείψουν τη χώρα, στις αρχες του 1933, αφήνουν εδω μια αντιδραστικη ένοπλη δύναμη, καλα οργανωμένη, που παίρνει τ' όνομα «Εθνοφρουρα».

— **1934.** Στις 21 Φεβρουαρίου, ο Άβγουστος Σεζαρ Σαντίνο πέφτει δολοφονημένος. Ο Αναστάσιο Σομόζα, διοικητης της Εθνοφρουρας, έδοσε τη διαταγη για το έγκλημα αφτο, με εντολη του γιάνκη πρεσβεφτη Αρθουρ Μπλις Αέην. Η δολοφονία έγινε τη στιγμη που ο Σαντίνο και οι σύντροφοί-του ετοιμάζονταν να δώσουν μάχη ενάντια στο αντιλαϊκο ρέβμα που σάρωνε τη χώρα: για να αποκρούσει τις συκοφαντίες ότι τάχα δεν ήθελε την ειρήνη, ο Σαντίνο είχε αποφασίσει να πάρει μέρος σε διαπραγματέφσεις· του είχαν δοθει εγγυήσεις...

— **1936.** Ο Σομόζα ανατρέπει τον συνταγματικο πρόεδρο της χώρας, με την έγκριση της κυβέρνησης των ΗΠΑ.

— **1947.** Ο Σομόζα ανατρέπει και πάλι τον συνταγματικο πρόεδρο της χώρας, με την επιδοκιμασία, και πάλι, της κυβέρνησης των ΗΠΑ.

— **1960.** Ο βορειοαμερικάνικος στόλος που οργώνει την Κα-

ραϊβικη κινητοποιείται για να προστατέψει τις κυβερνήσεις της Γουατεμάλας και της Νικαράγουα πουαντιμετωπίζουν αφξανόμενη λαϊκη δυσαρέσκεια.

Η Νικαράγουα, βάση της γιάνκικης επίθεσης

Η ισχυς του συμφώνου Τσαμόρο-Μπράιαν για τη διώρυγα, ουσιαστικα κάνει τις ΗΠΑ αφεντικο της Νικαράγουα. Η συνθήκη εξουσιοδοτει την κυβέρνηση της Ουάσιγκτον να εγκαταστήσει στρατιωτικες βάσεις στη Νικαράγουα και της δίνει το δικαίωμα να κατασκεβάσει μια διώρυγα που να διασχίζει τη χώρα και να συνδέει τους δύο ωκεανους.

Εκτος απο την πρόθεσή-του να διαθέτει κατα βούληση τον εθνικο πλούτο της χώρας-μας, ο βορειαμερικάνικος ιμπεριαλισμος σκόπεβε και να εκμεταλεφτει κατα τον ίδιο τρόπο τη γεωγραφικη θέση της Νικαράγουα για να την κάνει βάση επίθεσης ενάντια στους άλους λαους της Λατινικης Αμερικης.

Τα γεγονότα, παρακάτω, αποδείχνουν ότι η Νικαράγουα, παίζει αφτο το ρόλο σα βάση ιμπεριαλιστικων επιθέσεων ενάντια στους άλους λαους της Λατινικης Αμερικης και ιδιαίτερα ενάντια στις χώρες της Καραϊβικης.

— **1948.** Η κυβέρνηση Σομόζα επεμβαίνει με τις ένοπλες δυνάμεις-της στο έδαφος της Κόστα Ρίκα, για να πάρει μέρος στην καταστολη του εργατικου κινήματος στη χώρα αφτη.

— **1954.** Η κυβέρνηση του Σομόζα επεμβαίνει στρατιωτικα στην Κόστα-Ρίκα.

— **1961.** Απο το Πουέρτο Καμπεσας της Νικαράγουα ξεκινάει η εισβολη των μισθοφόρων που κατατροπώθηκαν στον Κόλπο των Χοίρων απο την επαναστατικη Κούβα.

— **1965.** Τα στρατέβματα της Εθνοφρουρας αποτελουν τμήμα των ξένων στρατεβμάτων που, με επικεφαλης τους πεζονάφτες των ΗΠΑ, καταλαμβάνουν τον Άγιο Δομίνικο. Την ίδια χρονια, αντεπαναστατάτες μισθοφόροι που αιχμαλωτίσθηκαν στην Κούβα, δηλώνουν πως ξεκίνησαν απο στρατόπεδα εκπαίδεφσης που βρίσκονταν στο έδαφος της Νικαράγουα.

— **1966.** Ο Ρενε Σικ, επίτιμος (en titre) πρόεδρος της Νικαρά-

γουα, ενω βρίσκεται σε ταξίδι στις ΗΠΑ, δηλώνει ότι το έδαφος της Νικαράγουα μπορει να χρησιμοποιηθει σα βάση για τις δυνάμεις που προορίζονται να επιτεθουν στρατιωτικα στην Κούβα.

— **1967.** Ο Αναστάσιο Σομόζα Ντεμπάυλε κάνει γνωστη την απόφασή-του να στείλει μέλη της εθνοφρουράς-του να πάρουν μέρος στην επίθεση κατα του Βιετναμ.

— **1968.** Βεβαιώνεται ότι πράκτορες του Σομόζα συμετείχαν στην ανατροπη της παναμέζικης κυβέρνησης του Αρνούλφο Αρίας που, παρόλη την υποχωρητικότητά-του, δεν ικανοποίησε, φαίνεται, όλες τις απαιτήσεις της βορειαμερικάνικης κυβέρνησης.

Μια παράδοση εξεγέρσεων

Αξιοσημείωτο χαρακτηριστικο της ιστορίας της Νικαράγουα (και ιδιαίτερα της περιόδου που αρχίζει με την ανεξαρτησία, το 1821), είναι η χρησιμοποίηση της βίας απο τις πολιτικες δυνάμεις που εκπροσώπησαν διαδοχικα τις εκμεταλέφτριες τάξεις και που διεκδίκησαν την κατοχη της εξουσίας. Τα ειρηνικα περάσματα της εξουσίας απο τη μία φατρία στην άλη, τόσο συχνα στις άλες Λατινοαμερικάνικες χώρες, δεν παρατηρούνται στη Νικαράγουα. Αφτη η ιστορικη εμπειρία έχει «μπολιάσει» τον λαο της Νικαράγουα ενάντια στις εκλογικες φάρσες και τον έχει κάνει να τείνει προς τον ένοπλο αγώνα. Επομένως, ο λαος της Νικαράγουα πήρε επανειλημένα τα όπλα για να πολεμήσει ενάντια σε μια συγκεκριμένη μορφη καταπίεσης, και αφτο υλοποιήθηκε σε κινήματα που καθοδηγούνταν απο πρόσωπα τα οποία, με κανέναν τρόπο δε μπορούσαν να οδηγήσουν σε επαναστατικες ή προοδεφτικες αλαγες.

Απο το λαο έλειψε στη διάρκεια της ιστορίας-του, η βαθεια επαναστατικη συνείδηση.

Ο ιδεολογικος σκοταδισμος, κληρονομια της αποικιοκρατικης εποχης, εξακολούθησε να βαραίνει αποφασιστικα και να εμποδίζει το λαο να διεξάγει με πλήρη συνείδηση τους αγώνες-

του για να μια κοινωνικη αλαγη. Είναι αναμφισβήτητο ότι ο λαος της Νικαράγουα, σ' όλη τη διάρκεια της ιστορίας-του, έδωσε πολυάριθμες μάχες κ' έδειξε μεγάλο θάρος. Συμετείχε όμως σ' αφτους τους αγώνες περισότερο ενστικτώδικα παρα συνειδητα. Για τη Νικαράγουα θα μπορούσαμε να επαναλάβουμε αφτα που είπε ο Μάρξ για την Ισπανία. Είχε πει ο Μάρξ, ότι ο ισπανικος λαος παρόλο που υπήρξε ανυπότακτος λαος δεν ήταν επαναστατικος.

Η κατάσταση που επικρατει σήμερα στον εθνικο και στο διεθνη χώρο επιτρέπει στο λαο της Νικαράγουα να αρχίσει τον ένοπλο αγώνα έχοντας συνείδηση του σκοπού-του που δεν είναι κάποια απλη κυβερνητικη αλαγη, αλα η ανατροπη της εξουσίας των εκμεταλεφτριων τάξεων και η νίκη των καταπιεζομένων τάξεων.

Οι ρίζες του σημερινου καθεστώτος

Είναι αδύνατο να αναλύσουμε τις συνθήκες που επιτρέψανε στην κυβερνητικη κλίκα να διατηρήσει την εξουσία για πάνω απο τριάντα χρόνια, χωρις να μελετήσουμε την κατάσταση που επικρατούσε στη χώρα όταν πήρε την εξουσία αφτο το καθεστως και χωρις να παρακολουθήσουμε την κατοπινη εξέλιξή-του.

Απο το 1926 ως το 1936, ο λαος της Νικαράγουα έζησε μια απο τις πιο ταραγμένες περιόδους της ιστορίας-του. Ο ένοπλος αγώνας, που μ' αφτον ο λαος επιζητούσε την αλαγη, προκάλεσε πάνω απο είκοσι χιλιάδες νεκρους. Ήταν ένας αγώνας που ξεκίνησε ενάντια στη συντηρητικη κυβέρνηση που επιβάλανε οι Βορειοαμερικάνοι, πέρασε απο την αντίσταση των Σαντινιστων και τέλειωσε με το στρατιωτικο πραξικόπημα του Αναστάσιο Σομόζα ενάντια στον Χουαν Β. Σακάσα.

Ο αγώνας αναπτύχθηκε χωρις να υπάρχει βιομηχανικο προλεταριάτο. Η νεογένητη αστικη τάξη πρόδωσε το λαο και παραδόθηκε χωρίς όρους στη γιάνκικη επέμβαση. Δεν υπήρχε επαναστατικο προλεταριάτο για ν' αντικαταστήσει την αστικη τάξη στην ηγεσία του λαϊκου αγώνα. Το αντιστασιακο κίνημα των

Σαντινιστων, που αποτέλεσαν την ηρωικη πρωτοπορία του λαου, παρουσίαζε μια σύνθεση αποκλειστικα σχεδον αγροτικη, και σ' αφτο ακριβως βρίσκεται η δόξα και η τραγωδία-του. Ήταν δόξα για τον λαο της Νικαράγουα το ότι η πιο ταπεινη τάξη ανάλαβε να υπερασπίσει την τιμη της πατρίδας, αλα ταφτόχρονα, ήταν και τραγωδία, επειδη η πολιτικη συνείδηση αφτης της αγροτιας ήταν ανύπαρκτη. Αρχηγοι σημαντικων τμημάτων του επαναστατικου στρατου δεν ήξεραν ούτε καν να διαβάζουν. Έτσι, μετα τη δολοφονία του Σαντίνο, το κίνημά-του δεν μπόρεσε να επιβιώσει.

Ο μακροχρόνιος αφτος ένοπλος αγώνας τέλειωσε με μια προδοσία και σκόρπισε την απογοήτεφση στις λαϊκες δυνάμεις. Η κλίκα του Σομόζα που κατάφερε να επιβληθει στο παραδοσιακο φιλελέφθερο κόμα, ήταν μια αντιδραστικη πολιτικη δύναμη, βαθια εξασθενημένη απο τις παραχωρήσεις που είχε κάνει στους γιάνκηδες ιμπεριαλιστες.

Ο Δέφτερος Παγκόσμιος Πόλεμος, συγκεντρώνοντας την παγκόσμια αντίδραση στην Εβρώπη και στην Ασία, συντέλεσε κι αφτος σοβαρα στην ανακοπη του αντι-ιμπεριαλιστικου αγώνα. Ο γιάνκικος ιμπεριαλισμος, παραδοσιακος εχθρος του λαού-μας, έγινε τότε σύμαχος του παγκόσμιου αντιφασιστικου μετώπου. Η έλειψη μιας επαναστατικης ηγεσίας εμπόδισε την ορθη εκτίμηση αφτης της πραγματικότητας, και ο Σομόζα επωφελήθηκε απο την κατάσταση για να εδραιώσει την κυριαρχία της κλίκας-του.

Εμφάνιση του παλιου μαρξιστικου κινήματος

Για πολα χρόνια, η επιροη της μαρξιστικης αντιπολίτεφσης υπήρξε ασήμαντη. Η αντιπολίτεφση ενάντια στον Σομόζα γινόταν κάτω απο την απόλυτη σχεδον ηγεμονία των «συντηρητικων», της πολιτικης δύναμης που εκπροσωπούσε τα συμφέροντα μιας μερίδας της αστικης τάξης. Ένας απο τους λόγους που συντέλεσαν στην αδυναμία των μαρξιστων ήταν οι συνθήκες μεσα στις οποίες ιδρύθηκε το Σοσιαλιστικο Κόμα Νικαράγουας (παραδοσιακη κομουνιστικη οργάνωση της Νικαράγουας). Η οργάνωση αφτη γενήθηκε τον Ιούνιο του 1944, πριν απο το τέλος

του Δέφτερου Παγκόσμιου Πολέμου, σε μια εποχη όπου οι θέσεις του Ερλ Μπράουντερ, γραματέα του Κ.Κ. ΗΠΑ, που κήρυχνε τη συμφιλίωση με την αστικη τάξη και τον βορειαμερικάνικο ιμπεριαλισμο στη Λατινικη Αμερικη, ασκούσαν μεγάλη επιροη.

Το εργατικο κίνημα της Νικαράγουα τότε είχε κύρια βάση τους βιοτέχνες. Αφτη ακριβως η βάση επέτρεψε τις αντιεργατικες παρεκλίσεις. Παράληλα, η ίδια η ηγεσία του Σοσιαλιστικου Κόματος της Νικαράγουα είχε κι αφτη ανάλογη προέλεφση χωρις ρίζες στο προλεταριάτο, αντίθετα μ' όσα ισχυρίζονται δημαγωγικα στους κόλπους του Σ.Κ.Ν. Επρόκειτο για μια ηγεσία με πολυ χαμηλο πολιτικο επίπεδο.

Για πολα χρόνια, στη Νικαράγουα, ο επαναστάτης διανοούμενος ήταν μια σπάνια εξαίρεση. Οι ριζοσπάστες και φιλελέφθεροι διανοούμενοι των χρόνων της ένοπλης επέμβασης των ΗΠΑ, που αντιπροσώπεβαν, στην πραγματικότητα, μια αστικη τάξη, προορισμένη να προδώσει, δεν αντικαταστάθηκαν απο διανοούμενους που να ταφτίζονται με την εργατικη τάξη. Κατα συνέπεια, η πνεβματικη κίνηση κατάντησε μονοπώλιο των καθολικων στοιχείων, που, στη διάρκεια μιας ορισμένης περιόδου, ταφτίστηκαν με τον φασισμο. Γι' αφτο το λόγο ο χώρος της σκέψης έμεινε απροσπέλαστος απο το επαναστατικο κίνημα.

Το Σοσιαλιστικο Κόμα της Νικαράγουα ιδρύθηκε στη διάρκεια μιας συγκέντρωσης που είχε σκοπο να διαδηλώσει την υποστήριξη των συγκεντρωμένων στην κυβέρνηση Σομόζα. Αφτο έγινε στις 3 Ιουλίου 1944 στο στάδιο της Μανάγκουα. Για να είμαστε αντικειμενικοι, δεν αρκει να εξηγήσουμε αφτο το σοβαρο λάθος, προβάλοντας σα μόνο αίτιο την δόλια προαίρεση των ηγητόρων του κόματος αφτου· πρέπει επίσης να λάβουμε υπόψη και τους παράγοντες που έκαναν δυνατη μια τέτοια ενέργεια. Η μαρξιστικη ηγεσία δεν μπόρεσε να κρατήσει την ψυχραιμία-της μπροστα στην ηγεμονία που διατηρούσαν οι συντηρητικοι μέσα στους κόλπους του κινήματος ενάντια στον Σομόζα, δε μπόρεσε να κάνει διάκριση ανάμεσα στην αντιπολίτεφση ενάντια στον Σομόζα και τις μανούβρες των συντηρητικων. Απο τη στιγμη που ο Σομόζα εκμεταλέφτηκε για λογαριασμό-του το ψεφτομαρξιστικο κίνημα, εξαπόλυσε διωγμο ενάντια στο εργατικο κίνημα, που, εξαιτίας των άνετων συνθηκων μέσα στις οποίες γενήθηκε, δε μπόρεσε ν' αμυνθει με επαναστατικη σταθερότητα.

Παράληλα, η αστικη αντιπολίτεφση (το Συντηρητικο Κόμα) προχωρούσε σε κάθε λογης συμβιβασμους με το καθεστως Σομόζα.

Ο ρόλος του επαναστατικου αγώνα και της νίκης του Κουβανέζικου λαου.

Η περίοδος απο τη δολοφονία του Σαντίνο, το 1934, ως το θρίαμβο της κουβανέζικης επανάστασης το 1959 είχε σαν κύριο χαρακτηριστικο τη διακοπη του παραδοσιακου ένοπλου αγώνα σαν τακτικης στην πάλη ενάντια στο καθεστως. Ένα άλο σημαντικο χαρακτηριστικο αφτης της περιόδου ήταν η ολοκληρωτικη σχεδον ηγεμονία που ασκούσαν οι συντηρητικοι πάνω σ' όλους τους αντιπολιτεβόμενους τον Σομόζα. Η κατάσταση αφτη κράτησε εικοσιτέσερα χρόνια, μέχρι το νέο στάδιο που άρχισε με τον ένοπλο αγώνα του κουβανέζικου λαου και την νίκη της επανάσής-του.

Ήταν μια μακρόχρονη ειρηνικη περίοδος με λίγες εξαιρέσεις· αφτες ήσαν σχεδον πάντοτε ένοπλες ενέργειες των συντηρητικων, πίσω απο τις πλάτες του λαου και ενάντιά-του. Τον Απρίλη του 1954, απέτυχε ένα στρατιωτικο πραξικόπημα με επαναστατικες τάσεις (παρόλο που ήταν κάτω απο την ηγεμονία των συντηρητικων). Η δραστηριότητα αφτων των επαναστατικων στοιχείων καθως και η πατριωτικη ενέργεια του Ριγκομπέρτο Λόπες Πέρες, που έδωσε τη ζωή-του εκτελώντας στις 21 Σεπτέμβρη 1956, τον Αναστάσιο Σομόσα Γκαρσία, πρέπει να θεωρηθουν σαν προμηνύματα της επαναστατικης φάσης που ακολούθησε.

Η εξέγερση του κουβανέζικου λαου είχε αντίκτυπο ακόμα και πριν απο τη νίκη-της. Τον Οκτώβρη του 1958 ξεκίνησε ένα αντάρτικο κίνημα που ο αρχηγός-του, ο βετεράνος σαντινιστης Ραμον Ραουντάλες, σκοτώθηκε πάνω στον αγώνα. Στη συνέχεια έγιναν μια σειρα ένοπλες ενέργειες ενάντια στην αντιδραστικη κυβέρνηση της Νικαράγουα, ανάμεσα στις οποίες αναφέρουμε τις εξης:

— Αντάρτικο του Ραμον Ραουντάλες, στα βουνα της Χαλάπα,

τον Οκτώβρη 1958.

— Ελ Τσαπαραλ, τον Ιούνιο 1959

— Μανουελ Ντίας Σοτέλο, στο Εστέλι, τον Άβγουστο 1959

— Κάρλος Ασλαμ, στα βουνα της Ματαγκάλπα, στο δέφτερο μισο του 1959

— Εριμπέρτο Ρέγιες, στο Γιουμάλε, τον Δεκέμβρη του 1959

— Λας Τρόγιες και Ελ Ντοράντο, τους πρώτους μήνες του 1960

— Ορόσι, στα νότια σύνορα, το δέφτερο μισο του 1959

— Λουις Μοράλες, στο Ρίο Σαν Χουαν, στα νότια σύνορα, τον Γενάρη του 1960

— στο Ρίο Ποτέκα, βόρεια σύνορα, Γενάρης 1961

— Ρίο Μπιχάο, Νοέμβρης 1962

— Ρίο Κόκο και Ρίο Μποκάυ, 1963

— Συγκρούσεις ανάμεσα σε αγρότες και τις τοπικες αρχες, το 1965, στην περιοχη Ουλούζε, στην Ματαγκαλπα

— οικονομικες ενέργειες ενάντια σε τράπεζες το 1966

— ένοπλες ενέργειες στη Μανάγκουα, στις 22 Γενάρη 1967

— εξεγέρσεις στο Πανκασαν, το 1966 και το 1967

— ενέργειες ενάντια σε τράπεζες στη Μανάγκουα και διάφορες εκτελέσεις μετα απο δίκες λαϊκων δικαστηρίων σε πολες επαρχιακες περιοχες το 1968

— μάχη με την εθνοφρουρα στην Οαόσφα της Ματαγκάλπα, τον Φλεβάρη 1969

Σε ορισμένες περιπτώσεις, ιδιαίτερα κατα τους πρώτους μήνες της νέας αφτης φάσης, στοιχεία συνδεμένα με τα παραδοσιακα αστικα κόματα, άσκησαν κάποια επιροη. Γενικα όμως, οι απόπειρες αφτες αποκάλυπταν όλο και περισότερο την απόφαση του επαναστατικου κινήματος να πάρει τα όπλα για την απελεφθέρωση της χώρας.

Η περίοδος κυοφορίας του σημερινου ένοπλου επαναστατικου αγώνα παρατάθηκε για δέκα σχεδον χρόνια, κι αφτο εξηγείται καθαρα απο τα χαρακτηριστικα του επαναστατικου κινήματος της Νικαράγουα που αναφέραμε παραπάνω.

Γένηση της ένοπλης επαναστατικης οργάνωσης

Στα πρώτα χρόνια αφτου του νέου σταδίου, η επαναστατικη ηγεσία βρέθηκε αναγκασμένη να πάρει τα όπλα με αρχηγους που συχνα τους έλειπαν οι πολιτικες αντιλήψεις που ήσαν απαραίτητες για την καθοδήγηση του εθνικοαπελεφθερωτικου αγώνα. Στο βαθμο που ο αγώνας αφτος αναπτυσόταν, οι ηγέτες αφτοι έδιναν τη θέση-τους σε συντρόφους με σταθερη και βαθεια πολιτικη συνείδηση και με ακατάβλητη απόφαση να υπερασπίσουν το λαο, με το ντουφέκι στο χέρι.

Ένα άλο σημαντικο χαρακτηριστικο στις αρχες αφτου του νέου σταδίου, ήταν η απουσία επαναστατικης οργάνωσης δεμένης με τις μεγάλες λαϊκες μάζες και ιδιαίτερα με τις αγροτικες. Όσο για τη σύνθεση των επαναστατικων ομάδων πρέπει να διεφκρινήσουμε ότι προέρχονται απο τη βιοτεχνία κι απο το εργοστάσιο, με ιδεολογικο επίπεδο πολυ χαμηλο. Εκείνη την εποχη οι επαναστάτες αγωνιστες που προέρχονταν απο το φοιτητικο και επιστημονικο χώρο αποτελούσαν εξαιρέσεις. Στις διάφορες ενέργειες που γίνονταν, συμετείχαν και φοιτητες, αλα απο την κάθε ομάδα έλειπε μια οργάνωση συνόλου ικανη να οδηγήσει στην ολόπλεθρη συμετοχη και στην αφομοίωση της αποκτημένης εμπειρίας. Απο τις επαναστατικες ομάδες έλειπαν τα κατάλληλα στελέχη για να λύσουν τα πραγματικα δύσκολα προβλήματα.

Μια σημαντικη αδυναμία της δουλειας τα τελεφταία δέκα χρόνια ήταν ότι δεν κατορθώθηκε να συνδυαστει ο συνωμοτισμος με τη δουλεια μέσα στις λαϊκες μάζες. Γενικα, δώσαμε πολυ μεγαλύτερο βάρος στη συνωμοτικη δουλεια, παρόλο που μετα την αποτυχία στο Ρίο Μποκάυ το 1963 και στο Ρίο Κόκο μεταξυ 1964και 1966 διαπράξαμε αντίθετα το σφάλμα να διακόψουμε την επαναστατικη συνωμοτικη δράση για να ρίξουμε το βάρος-μας αποκλειστικα στη μαζικη δουλεια.

Πρέπει να διεφκρινήσουμε ότι μέχρι το 1962, οι διάφορες ένοπλες ενέργειες γίνονταν με εφθύνη και πρωτοβουλία της κάθε ομάδας. Αντανακλούσαν, δηλαδη, την πλήρη αναρχία απο την οποία έπασχε το επαναστατικο κίνημα. Το Σαντινιστικο Μέτωπο Εθνικης Απελεφθέρωσης (FSLN) σημάδεψε το ξεπέρασμα αφτων των προβλημάτων, επειδη έδωσε στο κίνημα αφτο το πολιτικο

και στρατιωτικό-του όργανο.

Απο το 1959 ως το 1962, οι μελοντικοι αγωνιστες του FSLN διατηρούσαν την ψεθδαίσθηση ότι ήταν δυνατο να μεταβληθει η γραμη της ηγεσίας του Σοσιαλιστικου Κόματος της Νικαράγουα για την ειρηνικη συνύπαρξη. Το 1962, αφτες οι ψεθδαισθήσεις ουσιαστικα διαλύθηκαν με την ίδρυση του Σαντινιστικου Μετώπου, σαν ανεξάρτητης οργάνωσης. Παρόλο που για κάμποσο καιρο διατηρήθηκε η ιδέα ότι θα ήταν δυνατο να επιτεφχθει κάποια ενότητα με την ηγεσία του Σ.Κ.Ν., αργότερα αναγκάστηκαν να παραδεχτουν πως δεν ήταν δυνατο κάτι τέτοιο.

Το κίνημα, που γνώρισε το απόγειό-του στο Ρίο Κόκο και στο Ρίο Μποκάυ, ήταν η πρώτη δραστηριότητα που είχε προετοιμαστει απο μια επαναστατικη ομάδα λίγο-πολυ ομοιογενη. Αφτη η πρώτη απόπειρα δεν ήταν παρα ένα ψηλάφισμα στο σκοτάδι.

Η πρώτη εκείνη ήτα οδήγησε τους αγωνιστες του FSLN σε θέσεις που συγγένεθαν με το ρεφομισμο. Ασφαλως δεν απαρνήθηκαν την ένοπλη πάλη και συνέχισαν να πιστέθουν πως αφτη η μορφη θα αποφάσιζε για την έκθαση της επανάστασης. Είναι αλήθεια όμως ότι διακόψανε για αρκετο χρονικο διάστημα την πολιτικη δουλεια που οδηγούσε στον ένοπλο αγώνα. Είναι επίσης βέθαιο ότι, μετα την ήτα του 1963, το κίνημά-μας βγήκε σοθαρα διχασμένο, και δε μπόρεσε να βρει τον κατάλληλο τρόπο για να ξεπεράσει την εσωτερικη κρίση που παρουσιάστηκε.

Επιπλέον, η αποτυχία-μας στο πεδίο της μάχης συνέπεσε με μια εξασθένιση του κινήματος ενάντια στον Σομόζα. Η πολιτικη άνοδος που άρχισε με τον αγώνα και τη νίκη του λαου της Κούθας, διακόπηκε το 1963. Η κλίκα του Σομόζα πέτυχε έναν ελιγμο: οργάνωσε μια εκλογικη φάρσα σκοπέθοντας να επιθάλει το ανδρείκελο Ρενε Σικ. Η ηγεσία του FSLN όμως δεν κατάλαθε πως αφτη η διακοπη δεν ήταν παρα μερικο φαινόμενο· γιατι, στην ουσία, τίποτα δε μπορούσε να σταματήσει το επαναστατικο κίνημα στην πορεία-του προς την ωρίμανση και την πρόοδο.

Το σωστο θα ήταν, την εποχη εκείνη, να κάνουμε την ανασυγκρότησητων επαναστατικων οργανώσεων και να μαζέψουμε νέες δυνάμεις για να ξαναρχίσουμε τον ένοπλο αγώνα. Όμως, φυσικα, αφτος ο στόχος απαιτούσε να μη διακοπουν καθόλου τα πολυάριθμα επαναστατικα καθήκοντα: η συγκέντρωση υλικων πόρων, η εκπαίδεφση των μαχητων, η πραγματοποίηση ορισμέ-

νων ένοπλων ενεργειων χαρακτηριστικων της αμυντικης φάσης κλπ.

Αφτη η παρέκλιση στην τακτικη εκφράστηκε επίσης στην ιδεολογία που υιοθέτησε το Μέτωπο Σαντινίστα. Ενω εξακολουθούσε να υψώνει το λάβαρο του αντιιμπεριαλισμου και της χειραφέτησης των εκμεταλεβόμενων μαζων, δίσταζε να παρουσιάσει μια ιδεολογία ξεκάθαρα μαρξιστικη-λενιστικη. Οι παραδοσιακοι μαρξιστες-λενινιστες εφθύνονται ώς ένα βαθμο γι' αφτο το δισταγμο, εξαιτίας της στάσης που κρατούσαν πάντα απέναντι στο λαϊκο αγώνα της Νικαράγουα. Έχουμε πει, πως αφτοι πάντα έπαιξαν στην πράξη ανοιχτα το παιχνίδι της κλίκας Σομόζα. Αν συνυπολογίσουμε τη γενικη ιδεολογικη καθυστέρηση όλου του επαναστατικου κινήματος στη χώρα, θα καταλάβουμε το δισταγμο που εκδηλώθηκε για την υιοθέτηση μιας ιδεολογίας, επιβεβλημένης απ' τον αγώνα.

Τότε δε μπορέσαμε να καταλάβουμε ότι έμενε να αφήσουμε να περάσει λίγος καιρος για να αρχίσει η νεολαία και ο λαος της Νικαράγουα να διακρίνει στους ψέφτικους απ' τους αληθινους μαρξιστες.

Έτσι, το 1964 και 1965, ρίξαμε όλο το βάρος, στην ανοιχτη δουλεια που περιλάμβανε και τη νόμιμη πάλη μέσα στις μάζες. Η πραγματικότητα απόδειξε ότι η νόμιμη δουλεια αφτου του είδους δε χρησίμεψε στη συσώρεφση δυνάμεων και ότι η πρόοδος που πραγματοποιήθηκε ήταν ελάχιστη. Δε μπορούμε, ακόμα, να κρύψουμε πως η δράση της ομάδας «Δημοκρατικης Κινητοποίησης» (που δεν υπάρχει πια σήμερα), του φοιτητικου και αγροτικου κινήματος, δεν διέθετε πειθαρχία, τόλμη και οργάνωση. Πρέπει, επίσης, να φτάσουμε στο συμπέρασμα ότι η επαναστατικη δουλεια (είτε νόμιμη είναι αφτη, είτε παράνομη) δε μπορει να επιταχυνθει χωρις την ύπαρξη ενος επαναστατικου στρατου. Αφτη η έλειψη καθόρισε το σοβαρο περιορισμο της νόμιμης δουλειας στα 1964 και 1965.

Η πείρα-μας απόδειξε ότι η ένοπλη επαναστατικη δύναμη (στην πόλη και στην ύπαιθρο) είναι η κινητήρια δύναμη του επαναστατικου κινήματος στη Νικαράγουα. Ο ένοπλος αγώνας είναι το μόνο που μπορει να στηρίξει τον επαναστάτη αγωνιστη στην εκπλήρωση των καθηκόντων που αποφασίζει η επαναστατική-του ηγεσία, είτε πρόκειται για ένοπλες ενέργειες είτε για άλου

είδους επαναστατικη δράση.

Στο μεταξυ, κατα το χρονικο εκείνο διάστημα, εδραιώθηκε μια πολυ πλατεια επαφη με τους αγρότες. Σύντροφοι απο την πόλη εγκαταστάθηκαν μόνιμα στις βόρειες περιοχες της χώρας, κοντα στις δύο ακτες, και τα ταξίδια επιτρέψανε να γνωρίσουμε απο κοντα τα αγροτικα προβλήματα και να οργανώσουμε τον επαναστατικο αγώνα στις επαρχίες. Παρόλ' αφτα όμως, δε μπορέσαμε να επωφεληθούμε στο μάξιμουμ απο τις επαφες που είχαμε με τους αγρότες. Μερικες αντιπροσωπείες αγροτων στάλθηκαν στις πόλεις για να προβάλουν τα προβλήματα της υπαίθρου και άλοι χωρικοι έκαναν καταλήψεις γαιων, αντιπαλέβοντας τη βία των γαιοκτημόνων. Αλα ο γοργος ρυθμος αφτων των κινητοποιήσεων δεν διατηρήθηκε. Κρατήσαμε τις επαφες με τους συγκεκριμένους χώρους αλα δεν τις επεκτείναμε σε άλες περιοχες, όπου οι αγρότες ζουν και δουλέβουν μέσα σε φρικτες συνθήκες. Άλωστε, αν οι ελάχιστες πορείες χωρικων στην πόλη είχαν οργανωθει με πιο τολμηρο τρόπο, θα έπαιρνε μέρος σ' αφτες μεγαλύτερος αριθμος αγροτων και ταφτόχρονα θα είχαν ξεκινήσει κι άλες απο διαφορετικες περιοχες.

Αλου, διατηρήσαμε για πολυ καιρο τις προσωπικες επαφες με τους χωρικους, χωρις να προχωρήσουμε σε κινητοποίηση της αγροτικης μάζας. Δεν έγινε, σ' αφτες τις περιπτώσεις, καμια απόπειρα κατάληψης αγροκτημάτων.

Μέσα σ' αφτη την αδυναμία εκτίμησης των δυνατοτήτων που προσφέρονταν, η έλειψη καθοδηγητικων στελεχων πολιτικα και στρατιωτικα εκπαιδεβμένων και αποφασισμένων να οργανώσουν τον λαϊκο αγώνα, έπαιξε αποφασιστικο ρόλο. Η απουσία αντάρτικων στρατοπέδων έκανε αδύνατη την προετοιμασία των στελεχων για να οργανώσουν τον αγώνα των διαφόρων στρωμάτων του λαου της Νικαράγουα.

Το ένοπλο κίνημα στο Πανκασαν

Το 1966 ήταν η χρονια που προχώρησε πρακτικα η δουλεια για το νέο ξεκίνημα του ένοπλου αγώνα. Το Σαντινιστικο Μέτωπο συνειδητοποίησε το λάθος που έγινε μετα τα χτυπήματα του

1963 και προχώρησε στην προετοιμασία της αντάρτικης βάσης του Πανκασαν. Παρόλο που αφτη η προετοιμασία αντιπροσωπέθει μια πρόοδο στην οργανωτικη δουλεια, για το ένοπλο κίνημα του FSLN το 1963, και για την πολιτικη και στρατιωτικη τακτικη, υπήρχαν ακόμα σοβαρες ελείψεις. Η οργανωτικη πρόοδος υπήρξε αισθητη: δεν επρόκειτο πια για τη συνηθισμένη προετοιμασία ενος ένοπλου κινήματος με ορμητήριο κάποια γειτονικη χώρα, απ' όπου είναι δύσκολο να παρακολουθήσεις τον εχθρο, αλα για την προετοιμασία ενος ένοπλου κινήματος πάνω στα βουνα που βρίσκονται στην καρδια της χώρας-μας.

Μια απο τις πιο σημαντικες αιτίες της αποτυχίας του κινήματος του Πανκασαν ήταν η λαθεμένη μέθοδος που χρησιμοποιήσαμε για να πετύχουμε τη συμετοχη των αγροτων στον αγώνα. Η μέθοδος ήταν η ακόλουθη: στρατολογούσαμε έναν ορισμένο αριθμο αγροτων και τους ενσωματώναμε στην τακτικη στρατιωτικη δύναμη: οι χωρικοι αφτοι αναμιγνύονταν έτσι εντελως με τους αγωνιστες απο την πόλη.

Οι μαχητες που προέρχονταν απο την πόλη διέθεταν γενικα πιο ανεβασμένη επαναστατικη συνείδηση απο τους χωρικους, που έχασαν το ηθικό-τους με τις πρώτες δυσκολίες που συναντήσαμε: περιορισμένο ανεφοδιασμο, αργες και δύσκολες πορείες εξαιτίας της παρουσίας εχθρικων στρατεθμάτων στους κοντινους δρόμους κλπ. Αφτο ανάγκασε την καθοδήγηση να διώξει τους χωρικους, παρόλο που υπήρχαν ανάμεσά-τους σαν εξαιρέσεις, άνθρωποι που αρνήθηκαν να φύγουν και που έδωσαν ένα δείγμα των μαχητικων δυνατοτήτων της αγροτιας.'

Εξάλου δεν καταφέραμε να πάρουν μέρος στον επαναστατικο πόλεμο, σ' αφτο το πρώτο στάδιο, οι χωρικοι των περιοχων που βρίσκονταν σε απόσταση μερικων ημερων απο τη βάση-μας, που μαζί-τους είχαμε επαφες απο πριν και που τους είχαμε οργανώσει σε αγώνες για τη γη και άλες διεκδικήσεις. Μερικοι απο τους χωρικους που κατάφεραν να συμετάσχουν για ένα διάστημα στο αντάρτικο, είχαν έρθει απο τις περιοχές-τους στο στρατόπεδόμας.

Όταν αναπόφεφκτα σταμάτησε η δράση του αντάρτικου κινήματος στο Πανκασαν, μάθαμε ότι μερικοι απο τους χωρικους που είχαν εγκαταλείψει το αντάρτικο, μόλις έφτασαν στις περιοχέςτους οργάνωσαν ένοπλες επιθέσεις ενάντια σε σταθμους χωροφυ-

λακης, αγροτικες εμπορικες εγκαταστάσεις καθως και ότι εκτέλεσαν γνωστους καταδότες. Αφτο δείχνει πως αν μερικοι αγρότες έχασαν το ηθικό-τους και πέρασαν αφτη την κρίση, ο λόγος ήταν ότι δεν είχαν οργανωθει με τον κατάληλο τρόπο, που θα ήταν ίσως το εφεδρικο αντάρτικο και όχι το τακτικο αντάρτικο.

Αφτη η εμπειρία μας υποχρέωσε να σκεφτούμε τη δυνατότητα να οργανωθει παράληλα με τον τακτικο ένας άτακτος αντάρτικος στρατος. Πρέπει να διεφκρινήσουμε ότι αν, σήμερα, είμαστε σε θέση να αποδείξουμε τη σπουδαιότητα της δουλειας μέσα στην αγροτια, αφτο το οφείλουμε βέβαια στην πείρα απο τα άλα κινήματα της Λατινικης Αμερικης αλα και στην ιδιαίτερη εμπειρία απο τη δική-μας πατρίδα.

Πρέπει επίσης να τονίσουμε ιδιαίτερα ότι δεν υπήρχε ο απαραίτητος αριθμος στελεχων για την εκπλήρωση των καθηκόντων που επέβαλε η προετοιμασία της δράσης-μας, όχι μόνο στην πόλη και στην ύπαιθρο, αλα και έξω απο τη χώρα. Η καθοδήγηση του Σαντινιστικου Μετώπου ανέχτηκε για πολυ μεγάλο διάστημα το σεχταρισμο, που εμπόδισε την προώθηση νέων στελεχων προερχόμενων απο τον εργατικο και πανεπιστημιακο χώρο. Επιδιώκαμε απελπισμένα να πετύχουμε στόχους ανώτερου επιπέδου, χωρις να επωφελούμαστε σε κάθε στιγμη για να πραγματοποιήσουμε συγκεκριμένα καθήκοντα, αντίστοιχα με τις δυνατότητές-μας.

Δε συνδέσαμε τη στρατιωτικη δράση με το σύνολο του λαϊκου αγώνα, ιδιαίτερα του αγροτικου, φοιτητικου και εργατικου αγώνα. Κι αφτο, παρόλο που το Μέτωπο έδωσε το κύριο βάρος στην επαναστατικη δουλεια. Το σφάλμα όμως ήταν ότι εγκατέλειψε τις άλες επαναστατικες μορφες αγώνα.

Η σεχταριστικη τακτικη υπήρξε ανασταλτικη και καθόρισε την πορεία της δουλειας στη διάρκεια της προετοιμασίας του κινήματος στα βουνα.

Οι σύντροφοι της καθοδήγησης έδειξαν, σε πολες περιπτώσεις, υποκειμενισμο ανακατέβοντας συχνα τα προσωπικα προβλήματα με τα πολιτικα. Αφτο, αναπόφεκτα, είχε σαν αποτέλεσμα την υπονόμεφση ορισμένων πρωτοβουλιων απο έλειψη σοβαρότητας, και το φρενάρισμα άλων που θα επιτρέπανε να λυθουν πολα προβλήματα.

Ως προς την προώθηση των στελεχων για την εκπλήρωση των

διάφορων καθηκόντων ήταν λάθος να εμπιστεφθούμε σε συντρόφους που δεν είχαν δοκιμαστει στις στερήσεις της ζωης στο αντάρτικο, τη δουλεια, π.χ., μέσα στις αγροτικες μάζες. Απο παλια έχουμε συνειδητοποιήσει, στην οργάνωσή-μας, το πόσο βαραίνει πάνω στο επαναστατικο κίνημα της Νικαράγουα η στάση των αστικων κομάτων που για πολα χρόνια, σφετερίζονται την ηγεσία της αντιπολίτεφσης ενάντια στον Σομόζα. Στο μεταξυ, τη στιγμη που ξεκινούσε το αντάρτικο στα βουνα, δεν μας είχε προβληματίσει όσο έπρεπε το γεγονος ότι οι αγωνιστες που αφέθηκαν πίσω στην πόλη δεν μπορούσαν να δείξουν την απαραίτητη σταθερότητα και πειθαρχία για τη δουλεια στην πόλη μέσα στις επικρατούσες συνθήκες. Γι' αφτο οι σύντροφοι που βρίσκονταν επικεφαλης του αντιστασιακου αγώνα στις πόλεις, εξασφάλισαν την πρακτικη συνεργασία περιορισμένου μόνο αριθμου αγωνιστων. Οι δυσκολίες της αντίστασης στις πόλεις οξύνθηκαν απο τη σεχταριστικη συμπεριφορα των συντρόφων που ήσαν υπέφθυνοι γι' αφτην.

Η οργανωτικη δουλεια στις φοιτητικες, αγροτικες και εργατικες μάζες παρέλυσε. Απο το ένα μέρος έλειπε ο απαραίτητος αριθμος στελεχων και απο τ' άλο υποτιμούσαμε τη σημασία που αφτη η δραστηριότητα μπορούσε να έχει για την ανάπτυξη του ένοπλου αγώνα. 'Οταν πολοι σύντροφοι έπεσαν, στο βουνο και στην πόλη, η αδυναμία αφτη προκάλεσε έλειψη συνεπους αληλεγγύης απο μέρους όλων των μελων του Μετώπου.

Στις πόλεις σημειώθηκαν βίαιες ενέργειες ατομικου μονάχα χαρακτήρα· δεν έγινε επεξεργασία μιας πολιτικης για να συσχετίζεται η βία με τη συμετοχη των λαϊκων μαζων των πόλεων, πράγμα που ήταν δυνατο, κυρίως στη Μανάγκουα, την πρωτέβουσα της χώρας, που έχει 300.000 και πάνω κατοίκους.

Μέσα στις συνθήκες που επικρατουν στη Νικαράγουα, καθως και στο σύνολο των χωρων της Λατινικης Αμερικης, το κέντρο της δραστηριότητας του επαναστατικου πολέμου πρέπει να είναι στην ύπαιθρο. 'Ομως ο ρόλος που έχει να παίξει η πόλη είναι εξίσου σημαντικος, γιατι στο πρώτο στάδιο του πολέμου η πόλη πρέπει να δώσει στην ύπαιθρο τα κατάληλα στελέχη που θα αναλάβουν την οργάνωση της πολιτικης και στρατιωτικης αφτονόμησης των τμημάτων του αντάρτικου στρατου. Γενικα, τα επαναστατικα στοιχεία που προέρχονται απο την πόλη αναπτύσον-

ται πιο έφκολα στη διάρκεια της πρώτης φάσης. Τα στοιχεία αφτα ανήκουν στους επαναστάτες εργάτες, φοιτητες και σε μια ορισμένη μερίδα της μικροαστικης τάξης.

Πρέπει να επισημάνουμε ακόμα τις συνήθειες που τα αστικα κόματα και οι συμαχοί-τους επιβάλανε στις λαϊκες μάζες με την ψηφοθηρικη πολιτική-τους. Τα κόματα αφτα συγχύσανε μεγάλα τμήματα του λαου, παρασύροντάς-τα να παίρνουν μέρος στις εκλογικες φάρσες. Πρέπει να υπολογίζουμε το γεγονος αφτο για να καταλάβουμε ακριβως το λόγο για τον οποίο μεγάλα τμήματα του λαου, ενω βλέπουν εθνοϊκα τον ένοπλο αγώνα, δε μπορουν να εκφράσουν αφτη τη συμπάθεια με συγκεκριμένες ενέργειες. Αφτο μας κάνει να θεωρούμε πως πρέπει οπωσδήποτε να προετοιμαστει κατάληλα ένας μεγάλος αριθμος στελεχων βγαλμένων μέσα απο το λαο, έτσι ώστε να αποκτήσουν την υλικη δυνατότητα στήριξης και διεξαγωγης του ένοπλου αγώνα. Να πλησιάζουμε το λαο δεν αρκει, πρέπει και να τον προετοιμάσουμε για να πάρει ενεργο μέρος στον ένοπλο αγώνα.

Θα πρέπει επίσης ν' αναφερθούμε σ' ορισμένες τάσεις που παρατηρήθηκαν ανάμεσα στους συντρόφους της ηγεσίας του Σαντινιστικου Μετώπου. Μερικοι απ' αφτους εκδήλωσαν μ' ενθουσιασμο τη θέλησή-τους να λύσουν προσωπικα ορισμένα οργανωτικα προβλήματα και προχώρησαν μπροστα με τρόπο άκαιρο. Άλοι, τάφτισαν την πεθαρχία με την απουσία πρωτοβουλίας στην επίλυση προβλημάτων που το κίνημα όφειλε, οπωσδήποτε ν' αντιμετωπίσει. Απο τ' άλο μέρος, μερικοι σύντροφοι επισήμαναν σωστα τις ελείψεις και τα σφάλματα, αλα στην πράξη η κριτική-τους σταματούσε εκει· δεν έδιναν λύσεις σ' αφτα τα προβλήματα.

Μερικα απο τα σημερινά-μας καθήκοντα

Εδω και μερικους μήνες, η δουλεια στην ύπαιθρο ξανάρχισε. Το FSLN επιδίδεται ταφτόχρονα σε μια πολτικη και στρατιωτικη δραστηριότητα που έχει σα στόχο την αναδιοργάνωση του αντάρτικου.

Στην ύπαιθρο, έχει ήδη αρχίσει να γίνεται μελέτη των αγροτικων προβλημάτων και για την έρεθνα αφτη οι σύντροφοι χρειάστηκε να παραμείνουν για πολες βδομάδες στις αγροτικες ζώνες. Στην πολιτικη αφτη δουλεια συμετέχουν αγωνιστες που προέρχονται απο τις πόλεις (εργάτες και φοιτητες). Λένε πως το βουνο (η βάση του αντάρτικου) προλεταριοποιει, και είμαστε σύμφωνοι σ' αφτο, πρέπει όμως να προσθέσουμε, απο την πείρα-μας, ότι η ύπαιθρος, η επαφη με τους αγρότες, συμβάλει κι αφτη στην προλεταριοποίηση. Ο αγωνιστης της πόλης που έρχεται σ' επαφη γενικα με την ύπαιθρο, ακόμα και στις περιοχες που δεν υπάρχει βάση αντάρτικου, βλέπει τα βάσανα των αγροτων και νοιώθει ολοζώντανο τον πόθο-τους για αγώνα.

Μετα το κίνημα του Πανκασαν μπορέσαμε να διαπιστώσουμε στη χώρα άνοδο του πολιτικου κύρους του Σαντινιστικου Μετώπου Εθνικης Απελεφθέρωσης (FSLN) σε πλατια στρώματα των λαϊκων μαζων. Σήμερα, το Μέτωπο μπορει περισότερο να ζητήσει τη συνεργασία του πληθυσμου και να την πετύχει. Μπορούμε επίσης να πούμε ότι η έλειψη ακόμη μεγαλύτερης συνεργασίας οφείλεται στην ανεπάρκεια ικανων στελεχων. Και τα στελέχη που υπάρχουν σήμερα δεν κινητοποιούνται με συστηματικο τρόπο.

Ταφτόχρονα οι νέες μέθοδες μας επιτρέπουν στις συνθήκες παρανομίας όπου δουλέβουμε (μέσα σε μια μικρη χώρα, με μικρες πόλεις), να πετύχουμε την πρακτικη συνεργασία νέων τμημάτων του πληθυσμου. Αφτο πρέπει να μας οδηγήσει στο να μην εξαρτιόμαστε αποκλειστικα απο τους παλιους αγωνιστες και τους παλιους συνεργάτες (αφου μάλιστα οι τελεφταίοι είναι, σε μεγάλο βαθμο, εκτεθειμένοι στις αρχες).

Απο τ' άλο μέρος, η οργάνωση των ομάδων που προετοιμάζονταν για δουλεια στην πόλη, ολοκληρώθηκε και πραγματοποιήθηκαν ενέργειες απαλοτρίωσης. Περνάμε, σήμερα απο μια φάση δημιουργίας υποδομης και σκοπέθουμε να κάνουμε ενέργειες αντίστοιχες μ' αφτη τη φάση. Το Σαντινιστικο Μέτωπο Εθνικης Απελεφθέρωσης θεωρει ότι σήμερα, και για ένα ορισμένο διάστημα, η Νικαράγουα θα περάσει μια φάση όπου ο πολιτικος ριζοσπαστισμος θα αποκτήσει τη δική-του φυσιογνωμία. Είναι λοιπον απαραίτητο σήμερα να επιμείνουμε στο γεγονος ότι ο κύριος στόχος-μας είναι η σοσιαλιστικη επανάσταση, μια επα-

νάσταση που επιδιώκει να απαλάξει τη χώρα απο το γιάνκικο ιμπεριαλισμο, τους ντόπιους πράκτορές-του, τους ψεφτο-αντιπολιτεβόμενους και τους ψεφτο-επαναστάτες. Αφτη η προπαγάνδα, με τη συνεπη υποστήριξη της ένοπλης δράσης, θα επιτρέψει στο Μέτωπο να κερδίσει την υποστήριξη των λαϊκων μαζων που θα συνειδητοποιήσουν, σε όλο το βάθος, το νόημα του αγώνα που διεξάγουμε.

Τη δύναμη που εκπροσωπουν τα αστικα κόματα, εξαιτίας της επιροης που ασκουν ακόμα στο χώρο της αντιπολίτεφσης, δεν πρέπει να την ξεχνάμε, αν θέλουμε να χαράξουμε τη στρατηγικη του επαναστατικου κινήματος. Πρέπει να προσέξουμε, γιατι υπάρχει κίνδυνος να χρησιμέψει η εξέγερση για την άνοδο των αντιδραστικων δυνάμεων που αντιπολιτέβονται τον Σομόζα. Ο σκοπος του επαναστατικου κινήματος είναι διπλος. Απο τη μία θέλει να διώξει την κλίκα των εγκληματιων και των προδοτων που επι τόσα χρόνια σφετερίζεται την εξουσία στη χώρα-μας και απο την άλη πρέπει να εμποδίσει τις καπιταλιστικες δυνάμεις της αντιπολίτεφσης, που η υποτέλειά-τους στον ιμπεριαλισμο είναι αποδειγμένη, να επωφεληθουν απο την κατάσταση που θα δημιουργήσει ο ανταρτοπόλεμος για να πάρουν την εξουσία. Για να εξασφαλιστει το προβάδισμα απέναντι στις καπιταλιστικες κομπραδόρικες δυνάμεις, σημαντικο ρόλο έχει να παίξει μια πολιτικοστρατιωτικη επαναστατικη δύναμη στέρεα και βαθια ριζωμένη μέσα στο λαο. Το ρίζωμα αφτο εξαρτάται απο τη δυνατότητά-μας να εξουδετερώσουμε την φιλελέφθερη και συντηρητικη επιροη πάνω στις λαϊκες μάζες.

Ανάλογα με τη στάση που θα κρατήσει το σύνολο του λαου απέναντι στα παλια κόματα με αστικη, σήμερα, ηγεσία, θα καθορίσουμε κι εμεις την πολιτικη που θ' ακολουθήσουμε στο μέλον σ' ότι αφορα αφτα τα κόματα.

Όσο για την κατάσταση στο Σοσιαλιστικο Κόμα της Νικαράγουα, μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα ότι οι αλαγες που έγιναν στην ηγεσία αφτης της πολιτικης οργάνωσης ήταν εντελως σχηματικες. Η παλια ηγεσία τρέφει αφταπάτες σ' ότι αφορα τους συντηρητικους και προπαγανδίζει το σχηματισμο ενος πολιτικου μετώπου όπου αφτοι οι αμετανόητοι πράκτορες του ιμπεριαλισμου θα ήταν μέσα. Η «νέα ηγεσία» δικαιολογει σήμερα το γεγονος ότι πατρονάρισε την εκλογικη φάρσα του 1967, με την

πρόφαση ότι υποστήριξε την ψεφτο-αντιπολιτεφτικη υποψηφιότητα του συντηρητικου Φερνάντο Αγκουέρο. Το ίδιο σαν την παλια ηγεσία, η αφτοαποκαλούμενη «νέα ηγεσία» δεν πάθει να μιλάει για ένοπλο αγώνα, τη στιγμη που στην πράξη, συγκεντρώνει όλη την ενεργητικότητά-της σε μια ψεφτο-νόμιμη δραστηριότητα.

Οι θέσεις που προβάλουμε δεν έρχονται σ' αντίθεση με τη δυνατότητα να αναπτυχθει μια ορισμένη ενότητα των αντισομοζικων δυνάμεων γενικα. Πρόκειται όμως για μια ενότητα στη βάση, με τα πιο ειλικρινη στοιχεία των διάφορων τάσεων που αντιτίθενται στον Σομόζα. Η άφξηση του κύρους του Μετώπου Σαντινίστα και η μεγαλωμένη δυσπιστία του λαου απέναντι στη μερίδα της αντιπολίτεφσης που καθοδηγείται απο τα αστικα κόματα, μπορει να κάνει αφτη την ενότητα πραγματικότητα.

Το Σαντινιστικο Μέτωπο Εθνικης Απελεφθέρωσης καταλαβαίνει πόσο σκληρος θα είναι ο δρόμος του ανταρτοπόλεμου. Είναι όμως αποφασισμένο να μην πισωδρομήσει. Ξέρουμε πως έχουμε ν' αντιμετωπίσουμε μια αντιδραστικη και ματοβαμένη ένοπλη δύναμη, την Εθνοφρουρα, την διαβόητη GN, που ακολουθει πιστα τις βάρβαρες μεθόδους που της δίδαξαν οι πεζονάφτες των ΗΠΑ. Βομβαρδισμένα χωρια, σκοτωμένα παιδια, βιασμένες γυναίκες, αχυροκάλυβα καμένα μαζι με τις οικογένειες που μένουν εκει, ακρωτηριασμοι και βασανιστήρια, αφτα είναι ο εκπολιτισμος που δίδαξαν οι βορειοαμερικάνοι καθηγητες στην Εθνοφρουρα, κατα την περίοδο της Αντίστασης (1927-1932), που είχε ηγέτη τον Αουγκούστο Σεζαρ Σαντίνο.

Η σφαγη που ακολούθησε εκείνη την περίοδο αντίστασης, δεν πρόκειται να επαναληφθει σήμερα. Οι καιροι έχουν αλάξει. Δεν είναι πια όπως την εποχη του Σαντίνο και των ανταρτων συντρόφων-του που πολεμούσαν μονάχοι ενάντια στη γιάνκικη αφτοκρατορία. Σήμερα οι επαναστάτες όλων των χωρων που στενάζουν κάτω απο τον ιμπεριαλιστικο ζυγο ξεσηκώνονται ή ετοιμάζονται να ξεσηκωθουν για να δώσουν τη μάχη ενάντια στην αφτοκρατορία του δολαρίου.

Το παράδειγμα των αδερφών-μας που έπεσαν στον αγώνα, μας δίνει κουράγιο να προχωρήσουμε. Είναι το παράδειγμα των Κασιμίρο Σοτέλο, Ντανίλο Ροσάλες, Χόρχε Ναβάρο, Φρανσίσκο Μπουιτράγκο, Σίλθιο Μαγιόργκα, Ότο Κάσκο, Μοδέστο

Ντουάρτε, Ρομπέρτο Αμάγια, Εντμούντο Πέρες, Ούγο Μεδίνα, Ρενε Κάριον, Ριγκομπέρτο Κρους, Φερμιν Ντίας, Σελιν Τσίμπλε, Ερνέστο Φερνάντες, Όσκαρ Φλόρες, Φελίπε Γκαϊταν, Φάουστο Γκαρσία, Ελίας Μονκάδα, Φρανσίσκο Κόρδοβα, Φαουστίνο Ρουίς, Μποανέργες Σανταμαρία, Ιβαν Σάντες.

Θα τηρήσουμε πιστα τον όρκο-μας:

«Μπροστα στην εικόνα του Αουγκούστο Σεζαρ Σαντίνο και του Ερνέστο Τσε Γκεβάρα· μπροστα στην ανάμνηση των ηρώων και μαρτύρων της Νικαράγουα, της Λατινικης Αμερικης και όλης της ανθρωπότητας· μπροστα στην ιστορία βάζω το χέρι πάνω στην κόκινη και μάβρη σημαία-μας, που σημαίνει «Ελέφθερη πατρίδα ή Θάνατος» και ορκίζομαι να υπερασπιστω με το όπλο στο χέρι την εθνικη τιμη και να πολεμήσω για το λυτρωμο των καταπιεσμένων και εκμεταλεβόμενων της Νικαράγουα και όλου του κόσμου. Αν κρατήσω αφτο τον όρκο, η απελεφθέρωση της Νικαράγουα και όλων των λαων θα είναι η ανταμοιβή-μου· άν τον προδώσω, ο άτιμος και ντροπιασμένος θάνατος θα είναι η τιμωρία-μου».

*Πατρίτσιο Αργκουέλο**

Η Καπιταλιστικη ανάπτυξη στη Νικαράγουα

Λα Παζ - Μάρτης 1970

Η ανάπτυξη του καπιταλισμου στη Νικαράγουα και στην Κεντρικη Αμερικη στη διάρκεια της τελεφταίας δεκαετίας οδήγησε στη δημιουργία μιας ελαφριας βιομηχανίας που μπορούμε να την κατατάξουμε, κατα κύριο λόγο, στη βιομηχανία μεταποίησης καταναλωτικων αγαθων και μέσων παραγωγης. Το εσωτερικο εμπόριο αφξήθηκε ελάχιστα αναλογικα με τη διαδικασία αστυκοποίησης, που υπήρξε σχετικα γρήγορη (τυπικο φαινόμενο στη Λ. Αμερικη και σε πολες χώρες του Τρίτου Κόσμου: συγκέντρωση πληθυσμου γύρω απο τις πρωτέβουσες ή τις κύριες πόλεις, φτωχοσυνοικίες, τενεκεδομαχαλάδες κλπ).

Αφτη η καπιταλιστικη ανάπτυξη γένησε μια αναπτυσόμενη αστικη τάξη που κατέχει, μαζι με τους λατιφούντίστες, τις θέσεις-κλειδια στον κρατικο μηχανισμο· γένησε ακόμα ένα προλεταριάτο, αριθμητικα περιορισμένο και νεαρο που υφίσταται τις σκληρες συνθήκες ζωης και δουλειας που χαρακτηρίζουν την καπιταλιστικη ανάπτυξη στις καθυστερημένες χώρες. Στην πραγματικότητα η Νικαράγουα και η Κεντρικη Αμερικη δεν μπορει να θεωρηθει ότι διαθέτουν μια ολόπλεθρα αναπτυγμένη καπιταλιστικη οικονομία. Η οινοκομική-τους ανάπτυξη παραμορφώθηκε και διαστρεβλώθηκε απο το ξεκίνημά-της απο την ιμπεριαλιστικη κυριαρχία και τους λατιφουντίστες.

Η ιμπεριαλιστικη κυριαρχία στις εμπορικες ανταλαγες με το εξωτερικο διατηρείται, εφόσον το εμπόριο με τρεις καπιταλιστικες χώρες αντιπροσωπέβει ένα ποσοστο πάνω απο 68% των εξαγωγών-μας. Οι εισαγωγες αντανακλουν κι αφτες τη διατήρη-

---

* Ο Πατρίτσιο Αργκουέλο, μαχητης του Σαντινιστικου Μετώπου Εθνικης Απελεφθέρωσης, έπεσε μαχόμενος για την ελεφθερία και την επανάσταση του λαου της Παλαιστίνης στις 4 Σεπτέμβρη 1970. Με τον ηρωικό-του θάνατο έγινε γνήσιος εκφραστης του προλεταριακου διεθνισμου.

ση της εξάρτησης: 46,9% απ' αφτες προέρχονται απο μια και μόνη χώρα, τις ΗΠΑ. Οι άμεσες επενδύσεις, μέσω της εγκατάστασης ξένων επιχειρήσεων (U.S. Steel Co, Borden Chemical Co, United fruit Co, Sears Ine, Esso Co, Magnovox), η προοδεφτικη καταχρέωση της χώρας που οφείλεται στα δάνεια και τις χρηματοδοτήσεις (πρώτα ήταν οι Brown Brothers, σήμερα η B.I.D. και η Κεντροαμερικάνικη Τράπεζα) κάνουν την οικονομικη ανεξαρτησία της χώρας να μοιάζει σαν παραμύθι.

Το 1965, 98% των δανείων απο το εξωτερικο χορηγήθηκαν απο την B.I.D. Η ανάπτυξη της Νικαράγουα και η ανάπτυξη της Κεντρικης Αμερικης δεν είναι ανεξάρτητες η μία απο την άλη, αλα είναι στενα δεμένες και υποταγμένες στο σύστημα ιμπεριαλιστικης κυριαρχίας. Ο έλεγχος των θέσεων-κλειδιων του βιομηχανικου, εμπορικου και χρηματοπιστωτικου συστήματος απο τους ξένους, οδηγει στη διαφυγη προς το εξωτερικο ενος σημαντικου μερίδιου του εθνικού-μας εισοδήματος καί στη συνεχη αφαίμαξη της χώρας. Δε γνωρίζουμε το ύψος και την κατανομη των άμεσων ξένων επενδύσεων, ιδιαίτερα των αμερικάνικων. Ωστόσο, η CEPAL εκτιμάει ότι είναι μεγαλύτερες απο τις έμεσες και ότι τα κέρδη-τους έφτασαν στα 65,5 εκ. δολάρια κατα την περίοδο 1956-1965. Η ιμπεριαλιστικη κυριαρχία είναι ένα απο τα κύρια εμπόδια στην οικονομικη και κοινωνικη ανάπτυξη της Νικαράγουα και της Κεντρικης Αμερικης.

Η καπιταλιστικη διείσδυση στον αγροτικο τομέα (βαμβάκι, μπανάνες, σιτηρα) συντέλεσε ώστε να κυριαρχήσει η εποχιακη μίσθωση εργασίας (μάζεμα και πλύσιμο του βαμβακιου και του καφε) που, με τη σειρά-της δημιούργησε καλιέργειες αφτοσυντήρησης απο μέρους των νομαδικων μαζων που περνουν το 65% της χρονιας χωρις μόνιμη απασχόληση. Στο μεγαλύτερο μέρος της χώρας (στις περιοχες βόρεια της Ματαγκάλπα καθως και στο εσωτερικο) κυριαρχει η μεγάλη προ-καπιταλιστικη γαιοκτησία («ασιέντας» καφε, κυρίως), που χαρακτηρίζεται απο ημιφεουδαρχικες και ημι-δουλοκτητικες σχέσεις εργασίας, απο την έλειψη σύγχρονων επενδύσεων και τεχνικων και απο χαμηλο επίπεδο παραγωγικότητας. Μεταξυ των ετων 1964-66, το κόστος της ζωης αφξήθηκε κατα 10%, στο ίδιο διάστημα οι τιμες των τροφίμων αφξήθηκαν 16%, ενω τα μεροκάματα έμειναν στο ίδιο επίπεδο· για το αγροτικο προλεταριάτο κυμαίνονταν ανάμεσα

στα 0,50 και 0,90 του δολαρίου.

Η ανάπτυξη του καπιταλισμου στη γεωργία δεν πραγματοποιείται με τη ριζικη εξάλειψη της μεγάλης ιδιοκτησίας και των προκαπιταλιστικων σχέσεων, αλα αντίθετα με τη διατήρηση των μεγάλων λατιφουντίων και τη βαθμιαία διείσδυση καπιταλιστικων τρόπων παραγωγης. Οι λατιφουντίστες διαθέτουν μεγάλες ακαλιέργητες εκτάσεις, εμποδίζουν την εισαγωγη κεφαλαίου και τεχνικης στον τομέα της γεωργίας και της κτηνοτροφίας, αποφέθγουν την ανάπτυξη του εσωτερικου εμπορίου και αποτελουν έτσι ενα σοθαρο ανασταλτικο παράγοντα στην ανάπτυξη των παραγωγικων δυνάμεων τόσο στη γεωργία όσο και στη βιομηχανία. Η ιδιοκτησία της γης λίγο διαφέρει απο τις φεουδαρχικες σχέσεις που υπήρχαν πριν απο την απόσπαση της ανεξαρτησίας απο την ισπανικη μητρόπολη. Ἀλαξε μόνο στο γεγονος ότι όλο και μεγαλύτερες εκτάσεις γης συγκεντρώνονται στα χέρια της ντόπιας ολιγαρχίας και των γιάνκηδων μονοπωλητων, όπως η Magnavox (βορειαμερικάνικη εταιρία στην οποία παραχωρήθηκαν ένα εκατομύριο εκτάρια για δασικη εκμετάλεφση). Οι φτωχοι χωρικοι στερήθηκαν τα χωράφια-τους με διαταγη των λατιφουντιστων. Η «αγροτικη μεταρύθμιση» υπο την αιγίδα της «Ένωσης για την Πρόοδο» δεν κατάργησε τον λατιφουντισμο ούτε και είναι σε θέση να το κάνει. Η συγκέντρωση των αγροκτημάτων στα χέρια μιας προνομιούχας μειονότητας είναι η καλύτερη απόδειξη της ύπαρξης του λατιφουντισμου. Τα στοιχεία αποκαλύπτουν ωμη την αλήθεια: 480 ιδιοκτήτες, που αντιπροσωπέθουν 1,6% μόνο των ιδιοκτητων, κατέχουν 41,9% της συνολικης επιφάνειες, ενω 17.940 μικροϊδιοκτήτες που αντιπροσωπέθουν το 34,8% του συνόλου κατέχουν τα 2,3% μόνο της συνολικης επιφάνειας (ΟΗΕ: Αγροτικη μεταρύθμιση και ανάπτυξη στην Ιθηρικη Αμερικη, 1963).

Εξαιτίας των χαρακτηριστικων της ιστορικής-της διαμόρφωσης, η καπιταλιστικη δομη της Νικαράγουα και της Κεντρικης Αμερικης είναι στενα εξαρτημένη απο το ιμπεριαλιστικο σύστημα και στενα δεμένη με το λατιφουντισμο. Μέσα σ' αφτες τις συνθήκες, ο καπιταλισμος είναι ανίκανος να δημιουργήσει μια ανεξάρτητη οικονομία και να ξεπεράσει με ριζικο τρόπο την καθυστέρηση που οφείλεται στο λατιφουντισμο. Μέσα σ' αφτες τις περιστάσεις, η νικαραγουάνικη αστικη τάξη δεν έφερε ούτε

μπορει να φέρει σε πέρας την επαναστατικη ιστορικη αποστολη που εκπλήρωσε η τάξη αφτη την εποχη των αστικων επαναστάσεων.

Χωρις καμια αμφιβολία, μέσα στον ανταγωνισμο για τις πηγες πρώτων υλων, βλέπει κανεις να εμφανίζονται αντιθέσεις ανάμεσα στην αστικη τάξη και τον ιμπεριαλισμο. Όμως, κάτι τέτοιες αντιθέσεις δε μπορουν να μετασχηματισθουν σε αγώνα που θα είχε σαν αποτέλεσμα την εθνικη απελεφθέρωση, γιατι η ανάπτυξη του ντόπιου καπιταλισμου πραγματοποιείται διαμέσου μιας αφξανόμενης εξάρτησης απο το ιμπεριαλιστικο σύστημα. Σ' ότι αφορα τη συμβολη του κεφαλαίου και της σύγχρονης τεχνικης, η αστικη τάξη και το κράτος που είναι στην υπηρεσία-της, κάνουν συνεχως εκλήσεις για ξένες επενδύσεις, που ελέγχουν τους βασικους τομεις της οικονομίας (η United Fruit και η Metasa ανήκει στην U.S. Steel Co.). Οι αντιθέσεις ανάμεσα στην αστικη τάξη και τον ιμπεριαλισμο δεν έχουν ανταγωνιστικο χαρακτήρα: μπορουν να λυθουν ή τουλάχιστον να αμβλυνθουν με αμοιβαίες παραχωρήσεις μέσα στο πλαίσιο της διαδικασίας ενσωμάτωσης της εθνικης οικονομίας στο ιμπεριαλιστικο σύστημα.

Η αστικη τάξη εδραιώνει τη θέση-της σαν κυρίαρχη τάξη, σε μια εποχη όπου η αγροτια και το προλεταριάτο της πόλης επιζητουν να παίξουν έναν ανεξάρτητο ρόλο και όπου ο σοσιαλισμος γίνεται αποφασιστικος παράγοντας διαδικασίας της κοινωνικης εξέλιξης. Σαν τάξη εκμεταλεφτικη και ιδιοκτήτρια των μέσων παραγωγης, έχει συμφέροντα διαμετρικα αντίθετα προς τα συμφέροντα των μεγάλων αγροτικων μαζων και του ολιγάριθμου προλεταριάτου των πόλεων. Έτσι, η αστικη τάξη προσπαθει να λύσει τις αντιθέσεις-της με τον ιμπεριαλισμο με συμβιβασμους και όχι ακολουθώντας έναν επαναστατικο δρόμο. Φοβόταν μήπως ένας αντιιμπεριαλιστικος και αντιλατιφουντίστικος αγώνας ξεπεράσει τα όρια της ρεφορμιστικης δράσης και καταλήξει σε μια λαϊκη επανάσταση, όπου ο αγρότης και ο προλετάριος θα διαλέξουν να παίξουν έναν αφτόνομο ρόλο και να αγωνιστουν για τα δικά-τους συμφέροντα, βάζοντας τέλος στα καπιταλιστικα προνόμια.

Τα συμφέροντα της παλιας αστικης τάξης την οδηγουν να διατηρει τους συμβιβασμούς-της με την παλια τάξη των λατιφουντιστων (συμαχία που εξακολουθει να υπάρχει σήμερα, όταν

ένα τμήμα της αστικης τάξης παίζει πολαπλο ρόλο μέσα στην εθνικη οικονομία) και να συμαχει στενα με τον γιάνκικο ιμπεριαλισμο, απο τον οποίο εξαρτάται, για να μπορέσει να κυριαρχήσει στο κράτος.

Τα μέτρα που πάρθηκαν για να αμβλυνθει η καταστροφικη αστάθεια του καπιταλιστικου συστήματος, είχαν σαν αποτέλεσμα τη δημιουργία της Κεντροαμερικάνικης Κοινης Αγορας. Έχοντας σα στόχο να προωθήσει μέσα ελέγχου και έναν οργανισμο προορισμένο να επιθεωρει τα δάνεια και τα οικονομικα βοηθήματα που θα χορηγούσε η μακαρίτισα «Συμαχία για την Πρόοδο», η Κεντροαμερικάνικη Κοινη Αγορα δημιουργήθηκε με βάση την πεποίθηση ότι αντιπροσώπεθε την πιο κατάλληλη λύση στο πρόβλημα της καπιταλιστικης οικονομικης ανάπτυξης. Απο την αρχη, ανέκυψε μια «ενδο-κεντροαμερικάνικη» διαμάχη πάνω στο ζήτημα της άφξησης τών παραχωρήσεων που είχαν ήδη γίνει προς το ξένο κεφάλαιο. Κάτω απ' το πρόσχημα της προσέλκυσης του ξένου κεφαλαίου, δόθηκαν σ' αφτο μια σειρα εγγυήσεις, με βάση την αρχη ότι σ' αφτο κι όχι στο ντόπιο κεφάλαιο επαφίεται η ανάπτυξη της υποδομης μιας ελαφρης μετατοποιητικης βιομηχανίας· σε τελικη ανάλυση, η εθνικη ανεξαρτησία ξεπουλιέται, για μια ακόμα φορα, κάτω απ' το πρόσχημα της εθνικης ανάπτυξης.

Τα κίνητρα για την εισαγωγη ξένου κεφαλαίου περιλαμβάνουν εγγυήσεις ενάντια στην υποτίμηση του νομίσματος, ενάντια στην εθνικοποίηση καθως κι ενάντια στους πολέμους και τις επαναστάσεις (βλέπε τη σύγκρουση Σαλβαντορ-Ονδούρας· οι αρχες αφτες εφαρμόστηκαν μετα απο αίτηση της εταιρίας Adoc — του Σαλβαντορ — που οι εμπορικες εγκαταστάσεις-της καταστράφηκαν στην Τεγουσιγκάλπα κατα τους πρώτους μήνες της διένεξης). Επιπλέον, προσφέρονται εφκολίες για την αγορα χώρων, δίνεται η διαβεβαίωση ότι δεν θα υπάρξει ανταγωνισμος στον κλάδο που θα εργαστει η εταιρία· άλες εφκολίες: η ιδιοποίηση και η ελέφθερη εξαγωγη απο τη χώρα όλων των κερδων, η ίδρυση επιχειρήσεων εξαγωγης πρώτων υλων, η εγκατάσταση εργοστασίων συσκεβασίας, παρασκεβης και συναρμολόγησης ξένων βιομηχανοποιημένων προϊόντων, χωρις υποχρέωση πληρωμης οποιουδήποτε φόρου ή τέλους επι των εισαγωγων. Τέλος, τα «κίνητρα για την βιομηχανικη ανάπτυξη» δεν κάνουν άλο

παρα να περιορίζουν τα εισοδήματα της Κυβέρνησης, αναγκάζοντάς-την να ζητάει νέα και μεγαλύτερα δάνεια απο τον διεθνη καπιταλισμο. Οι δημόσιες επενδύσεις επιβάλουν μαζικες εισαγωγες, για να αποφεχθει η άνοδος των τιμων, κι αφτο, με τη σειράτου, επιδεινώνει το ισοζύγιο πληρωμων (33% των τοπικων αναγκων ικανοποιούνται με εισαγωγες. Βλέπε: CEPAL «Οικονομικη Μελέτη της Λατινικης Αμερικης», 1965, σ.205).

Έτσι οι δημόσιες επενδύσεις εξαρτώνται άμεσα απο τις ξένες πιστώσεις και, σα συνέπεια, το εξωτερικο χρέος φθάνει σε πάνω απο 100 εκατ. δολάρια (έχει διπλασιαστει μέσα σε 6 χρόνια).

Για τη Νικαράγουα και την Κεντρικη Αμερικη, η Κεντροαμερικάνικη Κοινη Αγορα αποτέλεσε, ουσιαστικα, το μηχανισμο μετατροπης μιας εθνικης, λίγο-πολυ, υπανάπτυκτης οικονομίας, σε μια οικονομία με όλο και περισσότερο παραμορφωμένη ανάπτυξη, και όλο και περισσότερο υποταγμένη και εξαρτημένη απο τις συγκυρίες της διεθνους αγορας (μπαμπάκι, κρέας, καφες, ζάχαρη). Εθνοει το γιάνκικο κεφάλαιο σε βάρος του βιοτικου επίπεδου του Νικαραγουάνικου λαου. Η καπιταλιστικη ανάπτυξη δεν είναι σε θέση να απελεφθερώσει τη Νικαράγουα ή την Κεντρικη Αμερικη απο τον ιμπεριαλισμο και το λατιφουντισμο, απο την καταπίεση και την καθυστέρηση: η αστικη τάξη, στήριγμα των καπιταλιστικων σχέσεων παραγωγης, δεν είναι επαναστατικη δύναμη. Μέσα σ' αφτες τις συνθήκες είναι αδύνατο μια «επανάσταση» (περιλαμβανομένων κι εκείνων που γίνονται «en liberté» όπως στη Χιλη ή στη Βενεζουέλα) ή μια αστικοδημοκρατικη αλαγη να μπορέσουν να φτάσουν στις μεταβολες που είναι απαραίτητες για τη δημιουργία ενος ανεξάρτητου αστικου κράτους και μιας καπιταλιστικης ανάπτυξης.

Η οικονομικη και κοινωνικη ανάπτυξη στη Νικαράγουα και στην Κεντρικη Αμερικη δεν θα μπορέσει να ξεκινήσει παρα μόνο απο μια λαϊκη επανάσταση, ικανη να αποσπάσει την εξουσία απο τη μειοψηφία των λατιφουντιστων και των αστων, να λεφτερώσει εντελως τη χώρα απο τον ιμπεριαλιστικο ζυγο να εξαλείψει τη μεγάλη ιδιοκτησία και να πραγματοποιήσει μια ριζοσπαστικη αγροτικη μεταρύθμιση, ανοίγοντας έτσι το δρόμο για το σοσιαλισμο.

Δεδομένου ότι ο ιμπεριαλισμος και ο λατιφουντισμος αποτελουν σήμερα τα κύρια εμπόδια στην πρόοδο της χώρας, η επανά-

σταση οφείλει, στο ξεκίνημά-της, να πάρει τη μορφη μιας αντι-ιμπεριαλιστικης και αντι-λατιφουντίστικης επανάστασης. Εξαιτίας σύμφυτων παραγόντων, η λαϊκη επανάσταση πρέπει να οδηγήσει σε σοσιαλιστικους μετασχηματισμους, για να θριαμβέψει οριστικα και να σταθει συνεπης. Δε θα μπορέσει να είναι συνεπης παρα μόνο αν ο ρόλος της καθοδήγησης της επανάστασης αναληφθει απο τη συμαχία αγροτων-εργατων, με την υποστήριξη των αντίστοιχων λαϊκων δυνάμεων.

Το ιδεολογικο πρόγραμμα του FSLN στηρίζεται πάνω στο μαρξισμο-λενινισμο, που τον θεωρει σαν την επαναστατικη θεωρία, τη θεωρία της εθνικης απελεφθέρωσης και τη μόνη ικανη να στηρίξει μια σοσιαλιστικη επανάσταση σε μια υπανάπτυκτη χώρα σαν τη δική-μας. Η πείρα-μας στον αγώνα για την εθνικη απελεφθέρωση επιβεβαιώνει ότι η θεωρία αφτη είναι η μόνη ικανη να κινητοποιήσει όλα τα κοινωνικα στρώματα για να συμετάσχουν στον μακρόχρονο αγώνα για την εθνικη απελεφθέρωση και να πραγματοποιήσουν τους βασικους στόχους της επανάστασης.

Πατρίσιο Αργκουέλο

Λα Παζ 1970
Ελέφθερη Πατρίδα ή Θάνατος

Ο λαϊκος πόλεμος στην Κεντρικη Αμερικη

Σε μια χώρα όπως η Νικαράγουα, όπου μια στυγνη δικτατορία κατέχει την εξουσία εδω και πάνω απο 35 χρόνια, όπου δεν υπάρχει η παραμικρη ελεφθερία, όπου οι κατασταλτικοι μηχανισμοι εξοντώνουν συστηματικα τα προοδεφτικα κι επαναστατικα στοιχεία και όπου οι παραχωρήσεις των κυβερνητικων κύκλων στον γιάνκικο ιμπεριαλισμο γίνονται κάθε μέρα και μεγαλύτερες, αφτο που λέγεται νόμιμος αγώνας δε μπορει να είναι ο δρόμος της επανάστασης.

Κατα συνέπεια, οι επαναστατικες δυνάμεις είναι υποχρωμένες να αγωνιστουν με άλο τρόπο, με μεθόδους που οι κυρίαρχες τάξεις χαρακτηρίζουν «παράνομες» και που η ανάπτυξή-τους οδηγει αναπόφεφκτα στον ένοπλο αγώνα, όταν εφαρμοστουν με συνέπεια.

Ξεκινάμε απο την αρχη ότι το ξέσπασμα της βίας των μαζων γενάει τον ανταρτοπόλεμο. Αφτος είναι η φυσικη έκφραση του στρατιωτικου αγώνα ολόκληρου του λαου και παίρνει μορφη μερικης εξέγερσης την οποία πρέπει να επεκτείνουμε μέχρις ότου πάρει τα χαρακτηριστικα γενικης εξέγερσης.

Η ανάλυση της διαδικασίας του ένοπλου αγώνα στη Νικαράγουα απαιτει την εξέταση των περιστάσεων που τον γένησαν και των χαρακτηριστικων της ανάπτυξής-του. Κατα πρώτο λόγο, πρέπει να θυμηθούμε ότι η ειρηνικη περίοδος που κράτησε απο τη δολοφονία του Σαντίνο το 1943 ως το ξεκίνημα του αντάρτικου αγώνα του κουβανέζικου λαου, το 1957, δεν διαταράχθηκε παρα απο μερικες αψιμαχίες χωρις μεγάλη σημασία.

Απο το 1958 ως το 1962 μπήκαν οι βάσεις μιας φάσης κατα την οποία η επαναστατικη καθοδήγηση υποχρεώθηκε να αρχίσει τη μάχη χωρις μια καθαρη και καλα καθορισμένη στρατηγικη επιλογη. Ταφτόχρονα, εκείνοι που είχαν αναλάβει τη διέφθυνση του επαναστατικου κινήματος δεν είχαν πολιτικη αντίληψη που να τους επιτρέπει να οδηγήσουν το μεγάλο αγώνα για την εθνικη απελεφθέρωση μέχρι τις έσχατες συνέπειες.

Αφτη η περίοδος των τεσάρων χρόνων, διακρίνεται ακόμα για τον αναρχικο τρόπο με τον οποίο έγιναν οι ένοπλες ενέργειες. Έγιναν 15 ένοπλες εξεγέρσεις, αλα διεφθύνονταν απο πολές οργανώσεις. Αφτο ήταν το ιδιαίτερο πρόβλημα απο το οποίο έπασχε τότε το επαναστατικο κίνημα στη Νικαράγουα.

Ο σχηματισμος του Σαντινιστικου Μετώπου Εθνικης Απελεφθέρωσης (FSLN) το 1962 ξεπέρασε αφτο το πρόβλημα και έδωσε στο επαναστατικο κίνημα ένα πολιτικο-στρατιωτικο όργανο. Το 1963 κιόλας, το Μέτωπο προετοίμασε την πρώτη-του στρατιωτικη ενέργεια, που κορυφώθηκε με μια μερικη ήτα στον ποταμο Κόκο και στον ποταμο Μποκάυ. Η ενέργεια αφτη, ωστόσο, αντιπροσωπέθει την πρώτη σοβαρη προσπάθεια προετοιμασίας μιας επαναστατικης ομάδας για την διεξαγωγη του ένοπλου αγώνα.

Μετα το 1963, το Σαντινιστικο Μέτωπο Εθνικης Απελεφθέρωσης βρισκόταν σε αρκετα άσχημη κατάσταση εξαιτίας των χτυπημάτων της Εθνοφρουρας τόσο στις αστικες όσο και στις αγροτικες ζώνες. Η ήτα έγινε περισσότερο αισθητη στην ύπαιθρο, όπου σκοτώθηκαν ηγετικα στελέχη που αντιπροσώπεβαν την εποχη εκείνη, σημαντικο δυναμικο για την ανάπτυξη της οργάνωσης και του ένοπλου αγώνα.

Μετα απ' αφτη την αποτυχία, υπήρξε μια διακοπη στην πολιτικη άνοδο που είχε ξεκινήσει με το παράδειγμα που έδοσε ο επαναστατικος αγώνας του κουβανέζικου λαου.

Ένας απο τους σημαντικους παράγοντες που καθόρισαν την οπισθοχώρηση του αντιπολιτεφτικου κινήματος υπήρξαν οι εκλογικες μανούβρες χάρη στις οποίες η κλίκα του Σομόζα ανέβασε στην προεδρία το ανδρείκελο Ρενε Σικ.

Το 1964 και το 1965 το FSLN αφοσιώθηκε ιδιαίτερα στη δουλεια αναδιοργάνωσης και δέθηκε με τρόπο πιο στενο και ενεργο με ορισμένους λαϊκους χώρους. Κατάφερε έτσι να ανασυγκροτήσει το φοιτητικο κίνημα και πραγματοποίησε καλύτερη πολιτικη οργάνωση της αγροτιας με την δημιουργία μερικων συνδικάτων στις αγροτικες περιοχες, ιδιαίτερα στο νομο της Ματαγκάλπα.

Το FSLN εργάστηκε επίσης την εποχη εκείνη για να προωθήσει την ενότητα ανάμεσα στις δυνάμεις της αριστερας που αντιπροσωπέβονταν κυρίως απο το Σοσιαλιστικο Κόμα Νικαρά-

γουας (ΚΚ) και την οργάνωσή-μας αλα δεν πέτυχε σπουδαία αποτελέσματα. Έγιναν συζητήσεις, έγιναν προσπάθειες να συνενωθουν οι δυνάμεις για να δοθει μια ώθηση στον ένοπλο αγώνα, χωρις αφτη η μικρη εμπειρία, η γεμάτη διδάγματα, να μας επιτρέψει να φτάσουμε σε αποτελέσματα, έστω και επιμέρους. Αντίθετα, έκανε το Σαντινιστικο Μέτωπο να καθυστερήσει στην πραγμάτωση των πολιτικων και οργανωτικων καθηκόντων-του σε σχέση με τον επαναστατικο αγώνα.

Την επόμενη χρονια, το 1966, το Μέτωπο πραγματοποίησε συγκεκριμένες προόδους, προετοιμάζοντας την ύπαιθρο και την πόλη για το ξεκίνημα του ένοπλου αγώνα ενάντια στη δικτατορία. Η δράση άρχισε στην πόλη με μερικα σαμποταζ και οικονομικες απαλοτριώσεις γιατι, τη στιγμη εκείνη οι επιχειρήσεις που προορίζονταν να δώσουν ώθηση στην πολιτικη δουλεια απαιτούσαν σημαντικα χρηματικά ποσα.

Στο τέλος του 1967 άρχισαν οι επιχειρήσεις στα βουνα του νομου της Ματαγκάλπα, περιοχη που είχε επιλεγει γιατι συγκέντρωνε μια σειρα πολιτικες, κοινωνικες και οικονομικες προϋποθέσεις. Η περιοχη της Ματαγκάλπα είναι η πρώτη στην παραγωγη καφε, (δέφτερο εξαγωγικο προϊον της Νικαράγουα)· και προπάντων, κατοικείται απο αγροτικο πληθυσμο που αντιτίθεται στο καθεστως Σομόζα, και έχει τοπογραφικα χαρακτηριστικα που προσφέρονται για την ανάπτυξη του ανταρτοπόλεμου. Ακόμα, σ' αφτη την περιοχη της Νικαράγουα είχε εγκαταστήσει το FSLN τις βάσεις της πολιτικης και οργανωτικής-του δουλειας.

Δύο εμπειρίες

Μετα απ' αφτη τη σύντομη ανασκόπηση, πρέπει να εξετάσουμε λεπτομερέστερα τις βασικες αιτίες των αποτυχιων του FSLN στα 1963 και 1967. Σ' ότι αφορα την πρώτη ένοπλη εμπειρία που γνώρισε η οργάνωσή-μας στα 1963, πρέπει να υπογραμίσουμε ορισμένα σφάλματα τακτικου χαρακτήρα που διέπραξε η καθοδήγηση σ' εκείνη τη φάση.

Στα 1963, το FSLN είχε πραγματοποιήσει ελάχιστη δουλεια στην πόλη. Η αντάρτικη φάλαγγα που, με 40 και πάνω άντρες,

μπήκε στη Νικαράγουα απο τα βόρεια σύνορα, προχώρησε προς το εσωτερικο της χώρας, χωρις η ηγεσία να έχει μια καθαρη και συγκεκριμένη ιδέα για τον τρόπο που θα έπρεπε να προωθήσει τη στρατιωτικη δράση.

Η οργάνωσή-μας είχε ατελη γνώση του χώρου που θα γινόταν θέατρο των επιχειρήσεων και καθως η διοίκηση δεν είχε ενιαία στρατηγικη οι δυνάμεις των ανταρτων διαιρέθηκαν. Απ' το 'να μέρος ήταν η ομάδα των συντρόφων της πόλης κι απο το άλο η ομάδα των συντρόφων της υπαίθρου.

Μερικοι απο τους υλικους πόρους δεν χρησιμοποιήθηκαν με τον κατάληλο τρόπο για να δώσουν ώθηση στον ένοπλο αγώνα στην ύπαιθρο, εξαιτίας της έλειψης μιας σωστης πολιτικης γραμης· άλα τακτικα λάθη διαπράχθηκαν εξαιτίας ακριβως του υποκειμενικου και του μη συνειδητου χαρακτήρα των προσπαθειων της στρατιωτικης καθοδήγησης. Τα λάθη αφτα, άλα θεμελιώδη κι άλα δεφτερέβοντα, οδήγησαν τις κατασταλτικες δυνάμεις σε μερικη νίκη ενάντια στους αντάρτες που δρούσαν στα βουνα.

Μια άλη πλεβρα που δε μπορούμε να την προσπεράσουμε είναι το θέμα του ένοπλου αγώνα στις πόλεις, στο χρονικο διάστημα που μεσολάβησε απο τη στιγμη που η αντάρτικη φάλαγγα διείσδυσε στο Νικαραγουάνικο έδαφος ώς τις τελεφταίες-της μάχες. Η τακτικη ομάδα που δρούσε στην πόλη ήταν πολυ μικρη και δεν μπόρεσε να πραγματοποιήσει παρα ελάχιστεςενέργειες· δεν είχε πολους δεσμους με τις μάζες και δεν είχε να στηριχτει παρα σε πολυ περιορισμένη πολιτικη δουλεια. Οι προσπάθειες του FSLN για να προετοιμάσει την αντάρτικη βάση του Πανκασαν στην επαρχία Ματαγκάλπα, επιτρέψανε, το 1967, να γίνει ποιοτικο και ποσοτικο άλμα στην οργάνωση του ένοπλου αγώνα. Η αντίσταση στην πόλη οργανώθηκε κάπως καλύτερα, αλα οι σχετικες προετοιμασίες περιορίστηκαν στην πρωτέβουσα.

Ταφτόχρονα, τα στελέχη της καθοδήγησης μεταφέρθηκαν στην επαρχία για να ολοκληρώσουν την πολιτικη και οργανωτικη δουλεια και να προχωρήσουν στη λεπτομερη εξέταση της ζώνης των επιχειρήσεων· πιάστηκαν επαφες, μεγάλα τμήματα της αγροτιας οργανώθηκαν και στήθηκαν πλατια δίκτυα ανεφοδιασμου και πληροφόρησης. Μπορούμε να τονίσουμε με βεβαιότητα ότι είχαμε την υποστήριξη ενος αρκετα μεγάλου μέρους της αγροτιας στη ζώνη όπου έγιναν οι ένοπλες ενέργειες το 1967.

Παρολ' αφτα, στην καινούργια φάση, το FSLN εξακολούθησε να κάνει ένα σοβαρο λάθος, που γένησε άλα λάθη στο πολιτικο και στο καθαρα στρατιωτικο πεδίο: πρόκειται για την έλειψη στρατηγικης αντίληψης σχετικα με την εξέλιξη του ένοπλου αγώνα στη Νικαράγουα. Δεν είχαμε, κατα κανέναν τρόπο προσδιορίσει σωστα τις μορφες που θα 'πρεπε να πάρει η προώθηση των στρατιωτικων ενεργειων, η άμεση και έμεση χρησιμοποίηση του δυναμικού-μας και, ακόμα, δεν είχαμε αναλύσει συγκεκριμένα κι αντικειμενικα το συσχετισμο δυνάμεων.

Η σημερινη στρατηγικη

Σήμερα η οργάνωσή-μας έχει κάνει μια σειρα απο εκτιμήσεις και μελέτες πάνω στις προηγούμενες εμπειρίες και οι ηγέτες-της έχουν ήδη μια πιο ξεκάθαρη άποψη για τους σκοπους και τη δουλεια που πρέπει να γίνει· έχουν τώρα πιο συγκεκριμένη στρατηγικη αντίληψη.

Θεωρούμε ότι πέρα απο τις στροφες που ενδέχεται να γίνουν στη διάρκεια της ανάπτυξης του λαϊκου πολέμου στη Νικαράγουα, το FSLN θα πρέπει να ξεδιπλώσει την ένοπλη δράση-του μέσα στο πλαίσιο μιας πολιτικο-στρατιωτικης στρατηγικης.

Μπορούμε να πούμε, σε γενικες γραμες, ότι απαιτείται να συνδυαστουν στενα ο πολιτικος και ο στρατιωτικος αγώνας για να διεξάγουμε ένα μακροχρόνιο πόλεμο στηριζόμενοι κυρίως στις δικές-μας προσπάθειες. Ταφτόχρονα με την υποχρέωση να εφαρμόσουμε σταθερα την ιδιεολογία του αντάρτικου αγώνα, πρέπει να αναπτυχθούμε σε ανώτερες μορφες, υπολογίζοντας τον πολιτικο-ηθικο παράγοντα.

Έχουμε ετοιμάσει ένα πρόγραμα που αντιπροσωπέβει τις προσδοκίες, και τις διεκδικήσεις διαφόρων λαϊκων στρωμάτων και ιδιαίτερα των εργατο-αγροτικων και θεωρούμε ότι, στο μέτρο των δυνάμεών-μας, το πρόγραμα αφτο θα ελεγχθει μέσα στο προτσες ανάπτυξης του ένοπλου αγώνα.

Σ' ότι αφορα την καθαρα οργανωτικη άποψη, έχουμε εδραιώσει θεσμους που αποβλέπουν στην ανύψωση του βαθμου πειθαρ-

χίας, συνείδησης και μαχητικότητας στις γραμές-μας.

Αφτη ήταν η πρόοδος που επιτέφχθηκε τα τελεφταία χρόνια, που αφιερώθηκαν σε μια πιο συνειδητη πολιτικη δουλεια και στη διόρθωση των προηγούμενων μεθόδων και τρόπων-μας. Σήμερα μπορούμε να πούμε ότι καταφέραμε να ξεπεράσουμε αφτο το πρώτο στάδιο, στη διάρκεια του οποίου, παρα την απουσία των κυριότερων ηγετών-μας, (είτε έπεσαν στη μάχη είτε βρέθηκαν στη φυλακη ή στην εξορία) η οργάνωση μπόρεσε να διατηρήσει μια κάποια συνέχεια στις επιχειρήσεις-της ενάντια στη δικτατορία.

Οι επαναστατικες δυνάμεις στην ύπαιθρο και στην πόλη πρέπει να κατανοήσουν τέλεια τη στρατηγικη γραμη του FSLN, γιατι πιστέβουμε πως αφτος είναι ο πιο αποτελεσματικος τρόπος για να εξαφανιστουν οι αντιθέσεις που μπορει να ξεπηδήσουν ανάμεσα στην πόλη και στην ύπαιθρο.

Το FSLN υποστηρίζει πως έχει ουσιαστικη σημασία να συντηρήσουμε στις αγροτικες και αστικες ζώνες μια κατάσταση διαρκους πρωτοβουλίας και επίθεσης, για να χτυπήσουμε τον εχθρο σε όλα τα επίπεδα, τόσο στο στρατιωτικο πεδίο, όσο και στο πολιτικο και οικονομικο, με σκοπο να φτάσουμε στην ολοκληρωτικη νίκη ενάντια στις κυρίαρχες τάξεις.

Έχουμε σκεφτει πάνω στον χαρακτήρα του πολέμου-μας και πιστέθουμε ότι δεν πρέπει να δώσουμε αμυντικη χροια στο πρώτο στάδιο του ένοπλου αγώνα. Ο λαϊκος πόλεμος είναι ο δρόμος που πρέπει να ακολουθήσει ο νικαραγουάνικος λαος για να καταστρέψει το πολιτικο-στρατιωτικο οχυρο της δικτατορίας Σομόζα και του γιάνκικου ιμπεριαλισμου.

Με την εμφάνιση των πρώτων αντάρτικων ομάδων στις αγροτικες και αστικες ζώνες, μπορούμε να θεωρήσουμε ότι η στρατηγικη επίθεση του λαου έχει αρχίσει. Το ξεκίνημα του ανταρτοπολέμου δεν είναι τίποτ' άλο παρα μια μορφη μερικης εξέγερσης των αγροτικων μαζων, και γι' αφτο δεν πρέπει ποτε να ξεχνάμε ότι κάθε εξέγερση έχει αφστηρα επιθετικο χαρακτήρα.

Αν θεωρήσουμε ότι το αρχικο στάδιο του λαϊκου πολέμου πρέπει να έχει αμυντικο χαρακτήρα, δεν θα φτάσουμε ποτε σε απόλυτη κατανόηση των νόμων-του. Αφτο σε τελεφταία ανάλυση, θα έκανε δύσκολη την έγκαιρη επισήμανση ορισμένων αλαγων που συντελούνται στις σχέσεις ανάμεσα στον εχθρο και τον

επαναστατικο στρατο. Αφτο το κριτήριο θα μπορούσε να οδηγήσει το επαναστατικο κίνημα σε μια επικίνδυνη παθητικη στάση απλης επιβίωσης και ολικης ή μερικης απουσίας προοπτικων για τη δημιουργία ενος πνέθματος αδιάκοπης επιθετικότητας στους μαχητές-μας και στις λαϊκες μάζες. Ωστόσο δε σημαίνει ότι σε συγκεκριμένες στιγμες δεν θα πρέπει να εφαρμόσουμε τακτικες μεθόδους αμυντικου χαρακτήρα. Η επαναστατικη βία έχει πάντα τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά-της σε κάθε χώρα, και το κύριο θέατρό-της προσδιορίζεται επίσης απο ειδικες και συγκεκριμένες πραγματικότητες· γι' αφτο είναι λογικο να διεξάγεται ο αγώνας στην ύπαιθρο σε μια χώρα που η πλειοψηφία των κατοίκων-της βρίσκεται στις αγροτικες ζώνες.

Όπως έχουμε δηλώσει και προηγούμενα, το FSLN θεωρει ότι η μερικη ή ολοκληρωτικη κατάληψη της εξουσίας δε μπορει να γίνει αποκλειστικα μέσα απο τον ανταρτοπόλεμο, αλα πρέπει να περάσουμε σε ανώτερες και πιο προωθημένες μορφες ένοπλου αγώνα, όπως θα μπορούσε να είναι ένας πόλεμος κινήσεων.

Απο αφτη την άποψη, θεωρούμε την επέμβαση του γιάνκικου ιμπεριαλισμου σαν μια στρατηγικη φάση του λαϊκου πολέμου. Αφτο σημαίνει ότι οι ομάδες που δρουν σήμερα στην ύπαιθρο και στην πόλη μάχονται ουσιαστικα ενάντια σε μια εγκάθετη τοπικη εξουσία. Παράληλα, η βοήθεια που προσφέρει κάτω απο διάφορες μορφες ο γιάνκικος ιμπεριαλισμος στις δυνάμεις της Εθνοφρουρας κάνει το σημερινό-μας αγώνα να αποκτα όλα τα χαρακτηριστικα ενός ειδικου πολέμου.

Τρία στάδια του ιμπεριαλιστικου πολέμου

Στα χρόνια του Δέφτερου Παγκόσμιου Πόλεμου, ο βορειοαμερικάνικος ιμπεριαλισμος έθαλε σ' εφαρμογη τη στρατηγικη των μαζικων αντιποίνων, που έγκειται στην εκβιαστικη απειλη πυρηνικου πολέμου. Με τις προόδους που σημείωσε το εθνικο απελεφθερωτικο κίνημα μετα απ' αφτη τη σύγκρουση, ο ιμπεριαλισμος υποχρεώθηκε να περάσει απο τη στρατηγικη των μαζικων αντιποίνων στη στρατηγικη της έφκαμπτης αντίδρασης, εμπνεθσμένη απο το δόγμα Μάξγουελ Τέηλορ.

Αφτη η νέα στρατηγικη βασίζεται σε τρία στάδια. Το πρώτο είναι ο ειδικος πόλεμος, που έχει σαν κύριο χαρακτηριστικο ότι διεξάγεται απο τον τοπικο στρατο, με συμβούλους και με άμεση βοήθεια του ιμπεριαλισμου. Η δέφτερη φάση είναι γνωστη με τ' όνομα «τοπικος πόλεμος» και σημαίνει τη μαζικη επέμβαση των ιμπεριαλιστικων ένοπλων δυνάμεων. Η τρίτη φάση καταλήγει αναπόφεφκτα στον πυρηνικο πόλεμο.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση της Νικαράγουα, αφτο που ονομάζεται «Εθνοφρουρα» είναι ένας εγκάθετος στρατος που οργανώθηκε απο το γιάνκικο ιμπεριαλισμο στη διάρκεια της δέφτερης επέμβασής-του στη χώρα-μας και που παίρνει σταθερα βοήθεια σε υλικο και συμβούλους απο τις ΗΠΑ.

Σήμερα, πολα χαρακτηριστικα των επιχρειρήσεων του εχθρου ενάντια στο FSLN αφήνουν να φανει ο νέος-του στόχος. Τις επιχειρήσεις αφτες τις πραγματοποιει ακολουθώντας ένα σαφως καθορισμένο στρατηγικο σχέδιο: να απομονώσει τις αντάρτικες ομάδες απο τον αγροτικο πληθυσμο· να υποβάλει τους αγρότες σε συστηματικη καταπίεση και έλεγχο και να διαλύσει όσο γίνεται πιο γρήγορα τις αντάρτικες βάσεις στην ύπαιθρο και στην πόλη.

Με το ξεκίνημα των δραστηριοτήτων του FSLN, η δικτατορία έβαλε σ' εφαρμογη πιο εξειδικεβμένες μεθόδους τόσο στις πόλεις όσο και στην ύπαιθρο. Μπορούμε ν' αναφέρουμε, ανάμεσα στα πιο σημαντικα χαρακτηριστικα αφτης της μορφης επιχειρήσεων του εχθρου, τη συστηματικότητα και την τάξη με την οποία πραγματοποιούνται οι εκαθαριστικες επιχειρήσεις του άμαχου πληθυσμου. Εφαρμόζοντας αφτη την καταπιεστικη μέθοδο, οι δυνάμεις της Εθνοφρουρας εξαφανίζουν τους φυλακισμένους, εκτελουν τους αγρότες-μαχητες της επανάστασης και, σ' ορισμένες εξαιρετικες περιπτώσεις, προχωρουν μέχρι τη δολοφονία των συγγενών-τους.

Στην πόλη απο την άλη, ο αγώνας έχει στρατηγικη σημασία, γιατι εκει είναι η πιο ισχυρη θέση του εχθρου, ο τόπος όπου έχει τις κύριες βάσεις-του. Ο μόνος τρόπος να διεξάγουμε τον αγώνα στην αστικη ζώνη, είναι να ενεργήσουμε ξεκινώντας απο μια παράνομη μαζικη βάση, που η δράση-της θα στηρίζεται σε τακτικες μονάδες αντίστασης πόλης.

Δε μπορούμε να πούμε ότι με τις δυνάμεις της πόλης θα

εκμηδενίσουμε τον εχθρο, μπορούμε όμως να τον φθείρουμε. Η κύρια υπηρεσία του αγώνα στην πόλη θα είναι, σε πρώτο επίπεδο, η προετοιμασία των συνθηκων για τη γενικη εξέγερση και σε δέφτερο επίπεδο, η επίτεφξη μεγαλύτερης διασπορας του εχθρου μέσα απο συστηματικες επιθέσεις αντιπερισπασμου.

Θεωρούμε ότι η επαναστατικη καθοδήγηση της πόλης πρέπει να είναι κατ' εξοχην πολιτικη, με μεγάλη ικανότητα οργάνωσης, για να δεθει στενα με τούς διάφορους λαϊκους χώρους και να διεξάγει καλα τον ιδεολογικο αγώνα στο πολιτιστικο, πολιτικο και στρατιωτικο πεδίο ενάντια σ' όλες τις αντιδραστικες δυνάμεις.

Επιμένουμε στο γεγονος ότι ο κύριος χαρακτήρας της επανάστασής-μας είναι κατ' εξοχην αγροτικος και ότι για μας το εθνικο πρόβλημα είναι το αγροτικο. Απο αφτη την άποψη, η αγροτικη ζώνη μας προσφέρει το καλύτερο σκηνικο για να οργανώσουμε τον επαναστατικό-μας στρατο.

Σήμερα διαθέτουμε ένοπλη δύναμη όχι μόνο στην πρωτέθουσα αλα και σε μερικες πρωτέθουσες νομων και έχουμε πετύχει να ενεργοποιήσουμε τις τακτικες μονάδες-μας έξω απο τη Μανάγκουα. Στην επαρχία έχουμε καταφέρει να σχηματίσουμε μια ένοπλη δύναμη με κύριο προορισμο να επιτελέσει ένα πολιτικο έργο και, στο στρατιωτικο πεδίο, να εξοντώσει τους τοπικους εγκάθετους.

Στην ύπαιθρο, η πολιτικη της καταστροφης των βασικων οχυρων που διαθέτει ο εχθρος στις ζώνες που γειτονέβουν με τα βουνα, (εκει δρουν οι αντάρτες-μας), υπήρξε επίσης πολυ αποτελεσματικη.

Τριανταπέντε χρόνια ιστορίας

Η εξέταση των συνθηκων που επιτρέψανε στη δυναστεία Σομόζα να διατηρηθει στην εξουσία για 35 χρόνια κάνει αναγκαία τη μελέτη της κατάστασης που επικρατούσε στη Νικαράγουα όταν εγκαταστάθηκε το καθεστως αφτο καθως και μιας ολόκληρης σειρας προηγούμενων γεγονότων.

Στη δεκαετία 1926-1936, ο λαος της Νικαράγουα έζησε μια απο τις εντονότερες περιόδους της ιστορίας-του. Ορισμένες πηγες αναφέρουν ότι ο απολογισμος του αγώνα, μέσα απ' τον οποίο οι λαϊκες μάζες επιζήτησαν να πετύχουν μια αλαγη της κατάστασης που ζούσαν τότε, έφτασε σε πάνω απο 30.000 νεκρους.

Ουσιαστικα πρόκειται για έναν αγώνα που άρχισε ενάντια στο Συντηρητικο Κόμα, που είχε επιβάλει ο βορειαμερικάνικος ιμπεριαλισμος·στη συνέχεια πέρασε απο τη σαντινιστικη αντίσταση και τέλειωσε με το στρατιωτικο πραξικόπημα που έγινε απο τον Αναστάζιο Σομόζα Γκαρσία ενάντια στον Χουαν Μπαουτίστα Σακάσα. Ο αγώνας αφτος έγινε χωρις τη συμετοχη της βιομηχανικης εργατικης τάξης, που δεν υπήρχε ουσιαστικα σαν δύναμη. Καθως οι ελπίδες του λαου προδόθηκαν απο τη νεογένητη αστικη τάξη κι έσβησαν χάρη στη στρατιωτικη επέμβαση των ΗΠΑ στη Νικαράγουα, η σαντινιστικη αντίσταση έγινε η ηρωϊκη λαϊκη πρωτοπορία που υποστηρίχθηκε κυρίως απο την αγροτικη τάξη, που η παρουσία-της στα γεγονότα αφτα σήμανε ταφτόχρονα τη δόξα και την τραγωδία του επαναστατικου κινήματος.

Ήταν δόξα και επιτυχία για το λαό-μας, γιατι ακριβως οι πιο ταπεινες τάξεις ήταν αφτες που απάντησαν σ' εκείνους που ποδοπάτησαν την τιμη της πατρίδας. Ταφτόχρονα ήταν τραγωδία γιατι επρόκειτο για μια αγροτια αναλφάβητη, με χαμηλο πολιτικο επίπεδο. Έτσι μόλις δολοφονήθηκε ο Αουγκούστο Σεζαρ Σαντίνο, το κίνημα παράλυσε.

Αφτη η περίοδος ένοπλου αγώνα του λαου τερματίστηκε με προδοσία και διάψεφση των ελπίδων, που έφερε την εξουθένωση των λαϊκων δυνάμεων. Ταφτόχρονα ο Σομόζα χρησιμοποίησε κάθε λογης ραδιουργίες για να πετύχει μια απόλυτη ηγεμονία πάνω στο παραδοσιακο Φιλελέφθερο Κόμα, ενω η αντιδραστικη αντιπολίτεφση έπαιρνε τον έλεγχο του παραδοσιακου Συντηρητικου Κόματος.

Στην αρχη αφτης της φάσης το Συντηρητικο Κόμα ήταν δύναμη πολιτικα εξασθενημένη, δεδομένου ότι την εποχη εκείνη η προδοσία των συντηρητικων ηγετων που είχαν υποκύψει ολοκληρωτικα στις δυνάμεις των βορειαμερικάνων επεμβασιων ήταν ακόμα πολυ νωπη στη μνήμη του λαου.

Ένας άλος σημαντικος παράγοντας που πρέπει να υπογραμί-

σουμε σχετικα με τη διακοπη του ένοπλου αγώνα ενάντια στο καθεστως Σομόζα, είναι η έκρηξη του Δέφτερου Παγκόσμιου Πολέμου που έστρεψε τη διεθνη προσοχη προς την Εβρώπη και την Ασία.

Με την κλιμάκωση της παγκόσμιας σύγκρουσης, ο ιμπεριαλισμος των ΗΠΑ, πατροπαράδοτος εχθρος του λαού-μας, έγινε σύμαχος του παγκόσμιου αντιφασιστικου μετώπου. Όλα αφτα τα φαινόμενα, συνδυασμένα με την έλειψη μιας αληθινης πρωτοπορίας, μιας αληθινης επαναστατικης καθοδήγησης, εμπόδισαν τη σωστη ανάλυση και ερμηνεία της νικαραγουάνικης πραγματικότητας. Και, βέβαια, ο δικτάτορας Σομόζα επωφελήθηκε απο αφτη την κατάσταση για να στεθεροποιήσει ακόμα περισσότερο την εξουσία-του.

Αν αναφερθούμε στη σημερινη περίοδο, όπου η επανάληψη του ένοπλου αγώνα έχει υιοθετηθει σαν συστηματικη μέθοδος αντιπολίτεφσης στο δυναστικο καθεστως, η δικτατορία κατάφερε μέχρι τώρα να διατηρείται στην εξουσία χάρη σε τρεις παράγοντες, που κατα τη γνώμη-μας είναι καθοριστικοι.

Πρώτος, η ολόπλεβρη υποστήριξη του γιάνκικου ιμπεριαλισμου· δέφτερος η χωρίς όρους υποστήριξη της Εθνοφρουρας· τρίτος, η ανοχη και η συνεργασία της συντηρητικης ολιγαρχίας και του ανώτερου κλήρου. Η εκλογικη φάρσα που έφερε στην εξουσία το 1967 τον γορίλα Αναστάσιο Σομόζα (υιο) ήταν πολιτικα καθοριστικη για το λαό-μας. Τον καιρο εκείνο, το παραδοσιακο Συντηρητικο Κόμα πέτυχε να κινητοποιήσει πολυ πλατια λαϊκα στρώματα ενάντια στην κλίκα Σομόζα και δούλεψε με αρκετη επιμονη για να δημιουργήσει εθνοϊκες συνθήκες για ένα στρατιωτικο πραξικόπημα.

Με τους ελιγμους αφτους, οι συντηρητικοι ηγέτες προσπάθησαν να συνδυάσουν προς όφελός-τους τη λαϊκη υποστήριξη, που είχαν πετύχει, την αναίσχυντη υποταγή-τους στον γιάνκικο ιμπεριαλισμο και την υπόσχεση για κάποια υποστήριξη που τους είχε δώσει η στρατιωτικη κλίκα.

Κατα την εκλογικη περίοδο, που υπήρξε για μας περίοδος αναμονης και που παρόλ' αφτα δημιούργησε ορισμένες αφταπάτες σε μεγάλα τμήματα του πληθυσμου, μπορούσε κανεις να πιστέψει ότι το Συντηρητικο Κόμα είχε πιθανότητα να θριαμβέψσει μέσα απο τις κάλπες. Στην πραγματικότητα, αφτες οι προσ-

πτικες δεν υπήρχαν ποτε, εξαιτίας του ελέγχου που ασκούσε ο Σομόζα.

Η δικτατορία, αντίθετα, ισχυροποιήθηκε ακόμα περισότερο στην εξουσία, μετα απο μια εξέγερση που σημειώθηκε στη Μανάγκουα και όπου σκοτώθηκαν 400 άτομα,στην πλειοψηφία-τους αγρότες που συμετείχαν στις διαδηλώσεις διαμαρτυρίας. Στο αποκορύφωμα αφτης της εξέγερσης, που κράτησε πάνω απο 8 μέρες, οι ηγέτες του Συντηρητικου Κόματος πρόδωσαν το λαο και διαπραγματέφτηκαν με την δικτατορία, δεχόμενοι σε αντάλαγμα πολες έδρες στο Κονγκρέσο. Η οπορτουνιστικη και προδοτικη στάση του Συντηρητικου Κόματος, δηλαδη της αντιδραστικης αντιπολίτεφσης, έκανε οριστικη την χρεωκοπία-της σε εθνικη κλίμακα.

Ο αγώνας στην αμερικάνικη ήπειρο

Το FSLN έχει υπόψη-του τη στρατηγικη αρχη του ηπειρωτικου χαρακτήρα που έχει ο εθνικαπελεφθερωτικος αγώνας και ιδιαίτερα ο ένοπλος αγώνας στη Νικαράγουα. Πιστέβουμε ότι οι επαναστατικες δυνάμεις της Λατινικης Αμερικης οφείλουν να έχουν σαν κατεφθυντήρια γραμη συμπεριφορας τη στρατηγικη αρχη ότι πρέπει να προσπαθήσουν με συνέπεια κι επιμονη να ανοίγουν όλο και περισότερα μέτωπα μάχης. Στο μέτρο που θα σημειώνονται περισότερες άμεσες συγκρούσεις ενάντια στον γιάνκικο ιμπεριαλισμο και τις ντόπιες ολιγαρχίες θα καταφέρουμε να μειώσουμε την υλικη υπεροχη του εχθρου πάνω στις επαναστατικες δυνάμεις. Να γιατι ο ηπειρωτικος και ο μακροχρόνιος χαρακτήρας του αγώνα είναι στενα δεμένοι.

Ο κοινος εχθρος των λαων, ο γιάνκικος ιμπεριαλισμος, έχει απόλυτη υλικη υπεροχη πάνω στο επαναστατικο κίνημα, που, με τη σειρά-του, έχει κι αφτο μια σχετικη υπεροχη. Πρόκειται για την πολιτικη-ηθική-του δύναμη που, τελικα, μέσα απο τον λαϊκο πόλεμο, οικοδομει και την υλική-του υπεροχη. Σύμφωνα με την αρχη αφτη, οι δυνάμεις-μας πρέπει να περάσουν απο το στάδιο της σχετικης υπεροχης στο στάδιο της απόλυτης υπεροχης, μέσα απο τον μακροχρόνιο πόλεμο. Είναι καλο επίσης να υπενθυμί-

σουμε ότι η πρόοδος του αγώνα των επαναστατικων δυνάμεων μιας ορισμένης χώρας της Λατινικης Αμερικης ενάντια στον ιμπεριαλισμο και την ολιγαρχία έχει άμεσο αντίκτυπο στην ανάπτυξη του εθνικοαπελεφθερωτικου κινήματος στις υπόλοιπες λατινοαμερικάνικες χώρες. Μ' αφτη την ένοια, η φράση του Κομαντάντε Ερνέστο Τσε Γκεβάρα *«Να δημιουργήσουμε δύο τρία... πολα Βιετνάμ...»* είναι πλούσια σε διδάγματα. Αφτος είναι ο συγκεκριμένος τρόπος για να προωθηθει η επαναστατικη στρατηγικη σε ηπειρωτικο επίπεδο, μέσα απο τη σύγκρουση με τον βορειοαμερικάνικο ιμπεριαλισμο και τις ολιγαρχίες.

Στο χώρο της Κεντρικης Αμερικης, το FSLN όχι μόνο για λόγους τακτικης αλα επίσης και για λόγους αρχων, έχει καθήκον να υποστηρίζει πρακτικα και τεχνικα, κάτω απο οποιεσδήποτε συνθήκες και με όλα τα μέσα που διαθέτει, τα κινήματα που δεν έχουν πετύχει ακόμα να ξεσηκώσουν ή να κινητοποιήσουν τις μάζες στις χώρες-τους.

Τα επαναστατικα κινήματα της Γουατεμάλα και της Νικαράγουα είναι τα πιο ανεπτυγμένα στην Κεντρικη Αμερικη και γι' αφτο το λόγο έχουν σαν βασικη αποστολή-τους να βοηθήσουν με αποτελεσματικο τρόπο το επαναστατικο κίνημα στο Ελ Σαλβαντορ, στην Ονδούρα, στην Κόστα Ρίκα και στον Παναμα και να δώσουν ώθηση στον εθνικοαπελεφθερωτικό-τους αγώνα.

Η οργάνωσή-μας έχει πλούσια εμπειρία απο τη σύνδεσή-της με το επαναστατικο κίνημα της Γουατεμάλας. Αφτη στηρίζεται στο θαβμάσιο μάθημα που μας έδωσε ο κομαντάντε Τούρσιος Λίμας, που, με υψηλη αντίληψη προλεταριακου διεθνισμου, βοήθησε το κίνημα της Νικαράγουα. Ακολουθώντας το διεθνιστικο παράδειγμα του στρατηγου Αουγκούστο Σεζαρ Σαντίνο, του Τούρσιος Λίμας και του Ερνέστο Τσε Γκεβάρα, το FSLN θεωρει απαραίτητο να προσφέρει τα λιγοστά-του μέσα για να δώσει ώθηση στο επαναστατικο κίνημα στις άλες χώρες της Κεντρικης Αμερικης.

Κατα τη γνώμη-μας, οι αντικειμενικες συνθήκες στις χώρες της Κεντρικης Αμερικης διαθέτουν ένα χαρακτηριστικο που ευνοει την ανάπτυξη του ένοπλου αγώνα περισότερο απ' όσο στις χώρες της Νότιας Αμερικης. Σχετικα μ' αφτο, θέλουμε να υπενθυμίσουμε ότι η αγροτια των κεντροαμερικάνικων χωρων, που στο παρελθον, σε ορισμένες εποχες, ενώθηκε μέσα στον ένοπλο αγώ-

να, για να διαιρεθει στη συνέχεια εξαιτίας των διάφορων ιμπεριαλιστικων στρατηγημάτων, έχει σήμερα πιο ανεβασμένη πολιτικη συνείδηση και πιο έντονο αντιιμπεριαλιστικο αίσθημα απο τους κατοίκους των αγροτικων ζωνων των άλων χωρων.

Υπάρχουν συγκεκριμένα παραδείγματα, όπως η περίπτωση του μακροχρόνιου ένοπλου αγώνα που διεξείγε ο Στρατηγος των Ελέφθερων Ανθρώπων Αουγκούστο Σεζαρ Σαντίνο ενάντια στις δυνάμεις εισβολης του βορειαμερικάνικου ιμπεριαλισμου. Στη διάρκεια αφτου του πεισματικου αγώνα ενάντια στην ιμπεριαλιστικη επέμβαση, τα βουνα της βόρειας Νικαράγουα έγιναν θέατρο της κτηνωδίας των δυνάμεων εισβολης και του ηρωισμου των σαντινιστων μαχητων. Μπορούμε επίσης ν' αναφέρουμε την εξέγερση που, κάτω απο την ηγεσία του Φαραμπούντο Μαρτι, ιδιαίτερου γραματέα του Σαντίνο, έγινε στο Σαλβαντορ το 1932. Σ' αφτο το λαϊκο κίνημα, όπου συμετείχαν κυρίως αγρότες, δολοφονήθηκαν απο τα όργανα καταπίεσης του δικτάτορα Μαξιμιλιάνο Ερνάντες πάνω απο 30.000 άτομα.

Άλες περιπτώσεις που στάθηκαν σημαντικες εμπειρίες, ήταν η Γουατεμάλα, που ο λαός-της συμετείχε σε μια αστικοδημοκρατικη επανάσταση την εποχη του Άρμπενς, και οι αγροτικες μάζες της Ονδούρας, που πέρασαν όλη την ιστορία-τους μέσα σε αντάρτικα και που ένιωσαν στο δικό-τους πετσι τα χτυπήματα της αντίδρασης παρόλο που δεν είχαν επαναστατατικη πρωτοπορία.

Η ιστορικη εμπειρία των κεντροαμερικάνικων χωρων παρουσιάζει εκπληκτικη ομοιότητα. Έτσι, π.χ., οι στρατοι της Κεντρικης Αμερικης ενώθηκαν στα 1856 για ν' αντιμετωπίσουν τη γιάνκικη ιμπεριαλιστικη επέμβαση που είχε επικεφαλης τον πειρατη Ουίλιαμ Γουώκερ.

Όλ' αφτα τα ιστορικα γεγονότα που έζησε η αγροτια της Κεντρικης Αμερικης πρόσδοσαν στον ένοπλο αγώνα ένα αδιαμφισβήτητο κοινο χαρακτηριστικο. Η συμπεριφορα της αγροτιας της περιοχης διαμορφώθηκε όλο αφτο τον καιρο στη βάση ενος αντιιμπεριαλιστικου αισθήματος. Και γι' αφτο οφείλουμε να κάνουμε συνειδητες προσπάθειες για το συντονισμο του αγώνα στην Κεντρικη Αμερικη, όπως υπογραμίζει και το πρόγραμά-

μας, έτσι ώστε να δώσουμε ώθηση στο εθνικοαπελεφθερωτικο κίνημα, γιατι είμαστε σίγουροι ότι οι χώρες της Κεντρικης Αμερικης θα πρέπει να αγωνιστουν ενωμένες χέρι-χέρι, ενάντια στην επέμβαση του γιάνκικου ιμπεριαλισμου.

Η Εθνικη Ηγεσία
«Λέφτερη Πατρίδα ή Θάνατος»
1970, Κάπου στη Νικαράγουα

Το πρόγραμμα του FSLN

Το FSLN γενήθηκε απο την ανάγκη του λαου της Νικαράγουα να αποκτήσει μια πρωτοπόρα οργάνωση ικανη να φτάσει μέσα απο ένα μετωπικο αγώνα ενάντια στον εχθρο, στην κατάληψη της πολιτικης εξουσίας και στην εγκαθίδρυση ενος κοινωνικου συστήματος, που θα εξαφανίσει την εκμετάλεψη και την αθλιότητα που χρόνια τώρα υφίσταται ο λαός-μας.

Το FSLN είναι μια πολιτικο-στρατιωτικη οργάνωση που σκοπός-της είναι η κατάληψη της πολιτικης εξουσίας διαμέσου της συντριβης του γραφειοκρατικου και στρατιωτικου συστήματος της δικτατορίας και της εγκατάστασης μιας επαναστατικης κυβέρνησης που θα βασίζεται στην συμαχία εργατων-αγροτων και την σύμπραξη όλων των αντι-ιμπεριαλιστικων δυνάμεων της χώρας.

Ο λαος της Νικαράγουα είναι υποδουλωμένος σε μια αντιδραστικη και φασιστικη κλίκα που έχει εγκαταστήσει ο γιάνκικος ιμπεριαλισμος απο το 1932, όταν ο Αναστάζιο Σομόζα Γκαρσία ορκίστηκε αρχηγος της λεγόμενης «Εθνικης Φρουρας» (G.N). Η κλίκα των Σομόζα έκανε την Νικαράγουα νεο-αποικία που την εκμεταλέβονται τα γιάνκικα μονοπώλια και οι ολιγαρχικες ομάδες της χώρας.

Τα σημερινο καθεστως είναι πολιτικα αντιλαϊκο και νομικα παράνομο. Η αναγνώρισή-του απο τους Βορειο-αμερικάνους και η βοήθεια που του προσφέρουν, αποτελει αναμφισβήτητη απόδειξη της ξένης επέμβασης στις εσωτερικες υποθέσεις της Νικαράγουα.

Το FSLN έχει αναλύσει με σοβαρότητα και αίσθημα εφθύνης την εθνικη πραγματικότητα και αποφάσισε να αντιμετωπίσει τη δικτατορία με το όπλο στο χέρι, γιατι έχει φτάσει στο συμπέρασμα ότι ο θρίαμβος της σαντινιστικης λαϊκης επανάστασης και η ανατροπη του αντιλαϊκου καθεστώτος θα είναι το αποτέλεσμα της ανάπτυξης ενος σκληρου και μακροχρόνιου λαϊκου πολέμου.

Όποιες και αν είναι οι μανούβρες και τα μέσα που θα χρησιμοποιηθουν απο τον γιάνκικο ιμπεριαλισμο, η δικτατορία των Σο-

μόζα είναι καταδικασμένη σε ολοκληρωτικη ήτα μπροστα στην ανάπτυξη και το ορμητικο προχώρημα των λαϊκων δυνάμεων που καθοδηγούνται απο το FSLN.

Μπροστα σε τούτη την ιστορικη συγκυρία, το FSLN έχει χαράξει αφτο το πολιτικο πρόγραμα με σκοπο να δυναμώσει και να αναπτύξει την οργάνωσή-μας, να ενθαρύνει και να παροτρύνει το λαο της Νικαράγουα για να προχωρήσει μπροστα, με την απόφαση να αγωνιστει μέχρι την ανατροπη της δικτατορίας και να αντισταθει στην επέμβαση του γιάνκικου ιμπεριαλισμου για να οικοδομήσει μια πατρίδα λέφτερη, εφτυχισμένη κι επαναστατικη.

1) Η επαναστατικη κυβέρνηση

Η σαντινιστικη λαϊκη επανάσταση θα εγκαθιδρύσει τη λαϊκη επαναστατικη κυβέρνηση, που θα οικοδομήσει μια πατρίδα χωρις εκμετάλεφση, χωρις καταπίεση, χωρις καθυστέρηση, μια πατρίδα λέφτερη, ανεξάρτητη και προοδεφτικη. Η επαναστατικη κυβέρνηση θα πάρει τα ακόλουθα πολιτικα μέτρα:

α) Θα διαλύσει τη δομη του αντιδραστικου κράτους που γεννήθηκε απο τις εκλογικες φάρσες και τα στρατιωτικα πραξικοπήματα και θα εδραιώσει ένα σύστημα που θα εξασφαλίζει πλήρη συμετοχη ολόκληρου του λαου, τόσο σε εθνικο όσο και σε τοπικο επίπεδο (νομος, δήμος, χώρα).

β) Θα στερήσει τα πολιτικα δικαιώματα απο όσους θα καταλάβουν ψηλες δημόσιες θέσεις, μετα απο εκλογικες φάρσες και στρατιωτικα πραξικοπήματα που θα γίνουν στη χώρα ύστερα απο τη δημοσίεφση αφτου του ντοκουμέντου.

γ) Θα εδραιώσει την απόλυτη ισχυ των ανθρώπινων δικαιωμάτων και όλων των εγγυήσεων για τις ατομικες ελεφθερίες.

δ) Θα εγγυηθει την ελεφθερία έκφρασης της σκέψης που θα οδηγήσει σε μια δυναμικη εξάπλωσης της συνείδησης των λαϊκων δικαιωμάτων και των πατριωτικων καθηκόντων.

ε) Θα εγγυηθει την ελεφθερία οργάνωσης του εργατο-συνδικαλιστικου κινήματος στην πόλη και στην ύπαιθρο· την ελεφθερία οργάνωσης αγροτικων, νεολαιίστικων ομάδων, γυναικείων, πολιτιστικων κ.λ.π. οργανώσεων.

στ) Θα εγγυηθει το δικαίωμα των μεταναστων και εξορίστων

να επιστρέψουν στη χώρα.

ζ) Θα εγγυηθει το δικαίωμα του ασύλου στους πολίτες άλων χωρων που καταδιώκονται για συμετοχη στον επαναστατικο αγώνα.

η) Θα τιμωρήσει σκληρα τους δήμιους που καταδίωξαν, κατάγγειλαν, βασάνισαν και δολοφόνησαν τους επαναστάτες και το λαο.

2) Σταθερη και ανεξάρτητη οικονομία

Η επαναστατικη κυβέρνηση θα πάρει τα ακόλουθα μέτρα οικονομικου χαρακτήρα:

α) Θα εθνικοποιήσει τις περιουσίες των εξορυκτικων εταιριων, των εταιριων που εκμεταλέθονται τα δάση και όλων των γιάνκικων μονοπωλίων που σφετερίζονται τον εθνικό-μας πλούτο.

β) Θα εθνικοποιήσει τα λατιφούντια, τα εργοστάσια, τα ζαχαρουργεία, τα μέσα μεταφορας και άλα αγαθα που σφετερίζεται η οικογένεια Σομόζα.

γ) Θα εθνικοποιήσει τα λατιφούντια, τα εργοστάσια, τα μέσα μεταφορας και τα άλα αγαθα που σφετερίζονται οι πολιτικοι, οι στρατιωτικοι και όλοι εκείνοι που επωφελήθηκαν απο τη διεφθαρμένη διοίκηση του αντιλαϊκου καθεστώτος.

δ) Θα εθνικοποιήσει την τράπεζα και θα την βάλει στην αποκλειστικη υπηρεσία της οικονομικης ανάπτυξης της χώρας.

ε) Θα θεσπίσει τον έλεγχο του κράτους πάνω στο εξωτερικο εμπόριο, με σκοπο να το ποικίλει και να το κάνει ανεξάρτητο.

ζ) Θα σχεδιοποιήσει την εθνικη οικονομία, εξαφανίζοντας έτσι την αναρχία που επικρατει στην παραγωγη κάτω απο το σημερινο καθεστως.

η) Θα ελέγχει την διαδικασία εξερέβνησης και εκμετάλεφσης των φυσικων πόρων, και θα ιδρύσει ειδικα κρατικα ινστιτούτα. Ο εξηλεκτρισμος θα καταλάβει ιδιαίτερη θέση στην ολόπλεβρη ανάπτυξη της χώρας.

ι) Θα θεσπίσει τον έλεγχο και τη συμετοχη των εργαζόμενων στη διοίκηση των επιχειρήσεων και των άλων εθνικοποιημένων οικονομικων μονάδων (λατιφούντια, εργοστάσια, ορυχεία κ.λ.π).

κ) Θα προστατέψει τους μικρους και μεσαίους ιδιοκτήτες

(παραγωγους, εμπορεβόμενους).

λ) Θα αναπτύξει τα μέσα συγκοινωνίας (ιδιαίτερη προσοχη θα δοθει στους σιδηροδρόμους που, ενω εθνικοποιήθηκαν στο παρελθον χάρη σε αγώνες, οδηγήθηκαν στην καταστροφη απο το καθεστως που ξεπουλάει την πατρίδα).

μ) Θα εξασφαλίσει σταθερο και ανεξάρτητο νόμισμα.

ν) Θα ακολουθήσει δίκαιη και σωστη φορολογικη πολιτικη.

ξ) Δεν θα αναγνωρίσει τα τοκογλυφικα δάνεια που επιβλήθηκαν στη χώρα απο τα γιάνκικα μονοπώλια.

3) Αγροτικη Επανάσταση

Η σαντινιστικη λαϊκη επανάσταση θα εφαρμόσει μια αγροτικη πολιτικη που θα καταργήσει το λατιφούντιο στη βάση μιας δίκαιης διανομης της γης στην αγροτια που τη δουλέβει.

α) Θα απαλοτριώσει τις καπιταλιστικες γεωργικες και κτηνοτροφικες επιχειρήσεις και το λατιφούντιο σε όλες-του τις μορφες, για να καταργήσει την παρασιτικη κατοχη της γης απο τους εκμεταλεφτες.

β) Θα παραχωρήσει, χωρις αντίτιμο, τη γη στους αγρότες σε εφαρμογη της αρχης: «η γη πρέπει να ανήκει σ' αφτον που τη δουλέβει».

γ) Θα ενθαρύνει την οργάνωση συνεταιρισμων στις επαρχίες.

δ) Θα βοηθήσει με κάθε τρόπο τους αγρότες και θα τους χορηγήσει χαμηλότοκα δάνεια για να αγοράσουν εργαλεία και αγροτικα μηχανήματα, λιπάσματα σπόρους κ.λ.π.

ε) Θα ακυρώσει τα δάνεια που οφείλουν οι αγρότες στους γαιοκτήμονες και τοκογλύφους κάθε είδους.

στ) Θα πραγματοποιήσει μια τεχνικη επανάσταση στην αγροτικη παραγωγη και την κτηνοτροφία χάρη σε μια ορθολογικη εκμηχάνιση και συστηματικη χρησιμοποίηση των σύγχρονων τεχνικων μεθόδων (jumigation actienue, insemination artificielle, άρδεφση κλπ).

ζ) Θα ποικίλει τις καλιέργειες για να βάλει τέλος στη μονοκαλιέργεια που κυριαρχει στη γεωργία της Νικαράγουα. Θα εβνοήσει την πολύπλεβρη ανάπτυξη της κτηνοτροφίας ανάλογα με τα χαρακτηριστικα της κάθε περιοχης.

η) Θα προστατέψει τους μικρους και μεσαίους ιδιοκτήτες γης.

θ) Θα προστατέψει τους ιδιοκτήτες γης που συμετέχουν και βοηθουν τον ένοπλο επαναστατικο αγώνα· η γη των ιδιοκτητων αφτων που ξεπερνάει το όριο που επιτρέπουν οι αγροτικοι νόμοι της επανάστασηςθα αγοραστει για να μοιραστει στους αγρότες που έχουν ανάγκη.

ι) Θα εξαλείψει την αναγκαστικη ανεργία που αντιμετωπίζει ο αγρότης κατα το μεγαλύτερο μέρος του χρόνου και θα δημιουργήσει πηγες εργασίας για τον αγροτικο πληθυσμο.

κ) Θα εξασφαλίσει αγορες για τα αγροτικα και κτηνοτροφικα προϊόντα.

4) Εργατικη νομοθεσία και κοινωνικη ασφάλιση

Η σαντινιστικη λαϊκη επανάσταση θα βάλει τέλος στις άδικες συνθήκες διαβίωσης και δουλειας που υφίστανται οι εργαζόμενοι κάτω απο το σημερινο σύστημα.

α) Θα θεσπίσει κώδικα εργασίας και νόμους κοινωνικης ασφάλισης προς αποκλειστικο όφελος των πλατειων εργαζόμενων μαζων.

β) Θα καθιερώσει την πλήρη ελεφθερία της συνδικαλιστικης οργάνωσης.

γ) Θα επιβάλει τον απόλυτο σεβασμο της αξιοπρέπειας του εργαζόμενου, απαγορέβοντας την άδικη και προσβλητικη συμπεριφορα απέναντί-του κατα την ώρα της εργασίας-του.

δ) Θα εξαλείψει τη μάστιγα της ανεργίας.

ε) Θα επεκτείνει τις υπηρεσίες της κοινωνικης ασφάλισης σε όλους τους εργάτες και υπάληλους της χώρας: εκει θα περιλαμβάνονται η ασθένεια, τα ατυχήματα, η φυσικη ανικανότητα, η συνταξιοδότηση κ.λ.π.

στ) Θα επεκτείνει τη δωρεαν ιατρικη περίθαλψη σε όλο τον πληθυσμο· θα δημιουργήσει κλινικες και νοσοκομεία σε όλη τη χώρα.

ζ) Θα εξαλείψει την ταπεινωτικη επαιτεία με την εφαρμογη των κατάλληλων μέτρων.

η) Θα θεσπίσει ένα μεταρυθμιστικο νόμο για τα αστικα κέντρα προς όφελος των κατοίκων των πόλεων.

θ) Θα δώσει σε κάθε οικογένεια την κατοικία που της αρμόζει. Θα επεξεργαστει, εξάλου, σχέδια αστικης κατοικίας και σχέδια οικοδόμησης κατοικιων για τον αγροτικο πληθυσμο.

ι) Θα μειώσει τα τιμολόγια ύδρεφσης, ηλεκτρικου, αποχέτεφσης για να εξυπηρετούνται και να εξωραΐζονται οι πόλεις και θα εφαρμόσει προγράματα για να επεκτείνει τις υπηρεσίες αφτες στο σύνολο των αστικων ζωνων.

5) Ειδικο σχέδιο για την Ατλαντικη Ακτη

Η σαντινιστικη λαϊκη επανάσταση θα εφαρμόσει ένα ειδικο σχέδιο για την Ατλαντικη Ακτη και τις άλες περιοχες της χώρας που έχουν αφεθει στη μοίρα-τους.

α) Θα βάλει σ' εφαρμογη ειδικο πρόγραμα για την Ατλαντικη Ακτη, περιοχη που συνεχως υφίσταται την πιο έντονη εκμετάλεφση απο τους γιάνκηδες. Θα επεκτείνει το πρόγραμα αφτο στις ζώνες της χώρας όπου επικρατει παρόμοια κατάσταση. Σ' αφτες περιλαμβάνεται μεγάλο μέρος των Σεγκόβιας, του Τσοντάλες και του Ρίο Σαν Χουαν.

β) Θα δημιουργήσει εξορυκτικη βιομηχανία και τότε θα φαίνονται σαν κακο όνειρο του παρελθόντος τα εξορυκτικα κέντρα της Ατλαντικης Ακτης που δεν είναι παρα γιάνκικα στρατόπεδα συγκέντρωσης.

γ) Θα εκτελέσει τα απαραίτητα εγγειοβελτιωτικα έργα για την ανάπτυξη της γεωργίας και της κτηνοτροφίας στις περιοχες αφτες.

δ) Θα εκμεταλεφτει τις εβνοϊκες συνθήκες της περιοχης για να αναπτύξει την ιχθυοβιομηχανία.

ε) Θα εκμεταλεφτει επίσης τις εβνοϊκες συνθήκες της περιοχης για να αναπτύξει τη δασοκομία.

στ) Θα ενθαρύνει την ανάπτυξη των τοπικων καλιεργειων της Ατλαντικης Ακτης που βασίζονται στις ιδιομορφίες και στην ιστορικη παράδοση της περιοχης.

ζ) Θα εξαλείψει με τα κατάλληλα μέτρα τις αισχρες διακρίσεις που μαστίζουν τους ιθαγενεις (μισκίτος, σούμος, σάμπος, και μάθροι) και τα λαϊκα στρώματα της Ατλαντικης Ακτης.

6) Απελεφθέρωση της γυναίκας

Η σαντινιστικη λαϊκη επανάσταση θα καταργήσει τις ταπεινωτικες διακρίσεις σε βάρος των γυναικων και θα θεσπίσει την οικονομικη, πολιτικη και πολιτιστικη ισότητα ανάμεσα στον άντρα και τη γυναίκα.

α) Θα εφαρμόσει την αρχη ότι η γυναίκα είναι ίση με τον άντρα στο πολιτικο, οικονομικο, πολιτιστικο και κοινωνικο πεδίο.

β) Θα βάλει τέλος στις διακρίσεις που υφίσταται η γυναίκα και που καθρεφτίζονται στο δράμα της εγκαταλειμένης γυναίκας του λαου.

γ) Θα αφιερώσει ιδιαίτερη προσοχη στη μητέρα και στο παιδι.

δ) Θα θεσπίσει άδεια μητρότητας δυο μήνες πριν και δύο μετα τον τοκετο για τις γυναίκες που δουλέβουν σε κέντρα εργασίας.

ε) Θα θεσπίσει το ίδιο δικαίωμα προστασίας απο τα επαναστατικα ιδρύματα για τα εξώγαμα παιδια.

στ) Θα εκδώσει προοδεφτικους νόμους σ' ότι αφορα την οικογένεια και το γάμο.

ζ) Θα εξαλείψει την πορνεία και τις άλες κοινωνικες πληγες και θα δώσει μεγαλύτερη αξιοπρέπεια στη γυναίκα.

η) Θα ανεβάσει το πολιτικο, πολιτιστικο και επαγγελματικο επίπεδο της γυναίκας κάνοντάς-την να συμετέχει στο επαναστατικο προτσες.

7) Διοικητικη εξυγείανση

Η σαντινιστικη λαϊκη επανάσταση θα εξαλείψει την πατροπαράδοτη διοικητικη διαφθορα και θα επιβάλει αφστηρη διοικητικη χρηστότητα.

α) Θα καταργήσει την εγκληματικη βιομηχανία διαφθορας (πορνεία, τυχερα παιχνίδια, εμπόριο οινοπνεβματωδων, λαθρεμπόριο ναρκωτικων κ.λ.π.) που την εκμεταλέβεται το προνομιούχο τμήμα της Εθνοφρουρας (καμια φορα με τη συνεργασία ξένων παρασίτων).

β) Θα εφαρμόσει αφστηρο έλεγχο όλων των εσόδων απο την είσπραξη φόρων για να μην επωφελούνται απ' αφτους οι κυβερ-

νητικοι αξιωματούχοι. Έτσι θα βάλει τέρμα στην τωρινη πρακτικη των περισότερων κρατικων υπηρεσιων του σημερινου αντιλαϊκου καθεστώτος.

γ) Θα βάλει τέρμα στο αφθαίρετο εμπόριο που κάνουν τα μέλη της Εθνοφρουρας, γδύνοντας τον πληθυσμο με το πρόσχημα της προείσπραξης των τοπικων φόρων.

δ) Θα βάλει τέρμα στην ιδιοποίηση απο τους στρατιωτικους του κονδυλίου που προορίζεται για τους ποινικους κρατούμενους. Θα δημιουργήσει κατάλληλα κέντρα αποκατάστασης γι' αφτους τους κρατούμενους.

ε) Θα καταργήσει το λαθρεμπόριο που γίνεται σε μεγάλη κλίμακα απο την κλίκα των πολιτικων, των στρατιωτικων και άλων συνενόχων του αντιλαϊκου καθεστώτος.

στ) Θα τιμωρει αφστηρα τα άτομα που παραβιάζουν την αρχη της διοικητικης χρηστότητας (υπεξαίρεση, λαθρεμπόριο, χρηματισμο, κλπ)· και η τιμωρία για τα αδικήματα θα είναι ακόμα αφστηρότερη όταν δράστες θα είναι πρώην αγωνιστες του επαναστατικου κινήματος.

8) Πολιτιστικη και εκπαιδεφτικη επανάσταση

Η σαντινιστικη λαϊκη επανάσταση θα θέσει τις βάσεις για την ανάπτυξη του εθνικου πολιτισμου, της λαϊκης παιδείας και της πανεπιστημιακης μεταρύθμισης.

α) Θα δώσει ώθηση στην ανάπτυξη του εθνικου πολιτισμου και θα βάλει τέρμα στη πολιτιστικη διείσδυση του γιάνκικου ιμπεριαλισμου.

β) Θα εξαλείψει τον αναλφαβητισμο.

γ) Η εκπαίδεφση σε όλα τα επίπεδα θα είναι δωρεαν (στην δωρεαν παροχη θα περιλαμβάνεται το σχολικο υλικο, η διατροφη, η μεταφορα). Θα δίνονται υποτροφίες στους μαθητες και τους σπουδαστες όλων των βαθμίδων που δεν έχουν επαρκεις οικονομικους πόρους.

δ) Θα εκπαιδέφσει τους δασκάλους που έχει ανάγκη ο σχολικος πληθυσμος και θα βάλει τέλος στη παράλογη κατάσταση των μαθητων χωρις δασκάλους και των δασκάλων χωρις μαθητες. Θα χτίσει και θα επανδρώσει τα απαραίτητα εκπαιδεφτικα κέντρα.

ε) Θα προσαρμόσει τα εκπαιδεφτικα προγράματα στις ανάγ-

κες της χώρας και θα εφαμόσει πειραματικες και επιστημονικες μεθόδους εκπαίδεφσης.

στ) Θα εξαλείψει τη νεοαποικιακη διείσδυση στα εκπαιδεφτικα προγράματα, δεν θα κρύψει του εθνικους και διεθνεις αγώνες για την ελεφθερία και τη δικαιοσύνη και θα προσανατολίσει τη νεολαία στο πνέθμα των πιο εθγενικων ιδανικων, ενάντια στην εκμετάλεφση και την καταπίεση.

ζ) Θα βγάλει απο τη λησμονια όπου τους έχει ρίξει το αντιλαϊκο καθεστως τους προοδεφτικους πνεθματικους ανθρώπους και τα έργα-τους που γενήθηκαν στη διάρκεια του εθνικου ιστορικου παρελθόντος.

η) Θα λεφτερώσει τον διανοούμενο απο την αντιδραστικη καταπίεση για να θέσει το δημιουργικο έργο-του στην υπηρεσία της πατρίδας και του λαου.

θ) Θα πραγματοποιήσει μια επαναστατικη πανεπιστημιακη μεταρύθμιση που θα περιλαμβάνει ανάμεσα στα άλα, τα ακόλουθα μέτρα:

— Θα απαλαγει το Πανεπιστήμιο απο την κυριαρχία των εκμεταλεφτριων τάξεων για να μπει στην υπηρεσία της μόνης αληθινης δημιουργικης πηγης πολιτισμου: του λαου. Το πανεπιστήμιο πρέπει να εμπνέεται απο εκπαιδεφτικο πνέθμα ανθρωπιστικο και λαϊκο το Πανεπιστήμιο δεν θα πρέπει να συνεχίσει να λειτουργει σαν εκτροφείο εγωιστων γραφειοκρατων. Θα εξαλειφθει η διάκριση σε βάρος της νεολαίας της εργατικης τάξης, της αγροτικης τάξης και των άλων μη προνομιούχων στρωμάτων που εμποδίζονται να φτάσουν στο Πανεπιστήμιο· εκτος απο την κατάργηση αφτης της διάκρισης θα τους χορηγηθουν υποτροφίες, κατοικία και αναψυχη.

— Θα αφξηθουν τα κονδύλια του Κρατικου Προϋπολογισμου για το Πανεπιστήμιο, έτσι που να μπορει να ξεπεράσει τα διάφορα προβλήματα που έχει ν' αντιμετωπίσει.

— Οι φοιτητες θα αντιπροσωπέβονται πλειοψηφικα μέσα στα συμβούλια των σχολων δεδομένου ότι αποτελουν το κύριο σώμα του πανεπιστημιακου πληθυσμου.

— Θα εξαλειφθει η νεοαποικιακη διείσδυση στο Πανεπιστήμιο, ιδιαίτερα εκείνη που ασκείται διαμέσου των «χορηγιων» που δίνουν τα ψεφτοφιλανθρωπικα ιδρύματα των γιάνκικων μονοπωλίων.

— Προώθηση της ελέφθερης επιστημονικης έρεθνας, που θα συντελέσει στην επίλυση εθνικων και γενικότερων προβλημάτων.

— Ενίσχυση της ενότητας ανάμεσα στους φοιτητες, τους πανεπιστημιακους δασκάλους και ερεθνητες και όλο τον λαο, έτσι που να συνεχιστει το παράδειγμα των φοιτητων και διανοούμενων που δίνουν τη ζωή-τους για το επαναστατικο ιδανικο.

9) Σεβασμος των θρησκεφτικων πεποιθήσεων

Η σαντινιστικη λαϊκη επανάσταση θα εγγυηθει στον θρησκεθόμενο πληθυσμο την ελεφθερία να ασκει τα θρησκεφτικά-του καθήκοντα.

α) Θα σέθεται το δικαίωμα των πολιτων να πιστέθουν σε οποιοδήποτε θρησκεφτικο δόγμα.

β) Θα βοηθήσει το έργο των ιερέων και άλων θρησκεφτικων λειτουργων που υπερασπίζονται τους εργαζόμενους.

10) Ανεξάρτητη εξωτερικη πολιτικη

Η σαντινιστικη λαϊκη επανάσταση θα βάλει τέρμα στην εξωτερικη πολιτικη υποτέλειας στη γιάνκικη αφτοκρατορία και θα εγκαινιάσει μια πατριωτικη εξωτερικη πολιτικη, προς όφελος της εθνικης ανεξαρτησίας και για μια γνήσια παγκόσμια ειρήνη.

α) Θα βάλει τέλος στην ανάμιξη των βορειοαμερικάνων στα εσωτερικα ζητήματα της Νικαράγουα και θα εφαρμόσει απέναντι στις άλες χώρες μια πολιτικη αμοιβαίου σεβασμου και αδελφικης συνεργασίας ανάμεσα στους λαους.

β) Θα εκδιώξει την γιάνκικη στρατιωτικη αποστολη, το λεγόμενο «Σώμα Ειρήνης» (γιάνκηδες κατάσκοποι μεταμφιεσμένοι σε τεχνικους) και τα άλα στρατιωτικα και πολιτικα στοιχεία, αφτου του είδους που ενσαρκώνουν την ωμη επέμβαση στα εσωτερικα της χώρας-μας.

γ) Θα δέχεται τεχνικη και οικονομικη βοήθεια απο οποιαδήποτε χώρα, αρκει αφτο να μη συνεπάγεται πολιτικους όρους.

11) Ακύρωση της συνθήκης Τσαμόρο-Μπράιαν

Η σαντινιστικη λαϊκη επανάσταση θα ακυρώσει τη συνθήκη Τσαμόρο-Μπράιαν και όλες τις άλες συμφωνίες που προσβάλουν την εθνική-μας κυριαρχία.

Θα καταργηθουν η συνθήκη Τσαμόρο-Μπράιαν που υπογράφηκε απο την κυβέρνηση των ΗΠΑ και τον Εμίλιο Τσαμόρο και επικυρώθηκε απο τις κυβερνήσεις των Ντιέγκο Μανουελ Τσαμόρο, Χοσε Μαρία Μονκάδα, Χουαν Μπατίστα Σακάσα, Αναστάσιο Σομόσα Γκαρσία, Λουις Σομόσα, Ρενε Σικ, Αναστάσιο Σομόσο Ντεμπάυλε. Η αισχρη αφτη συνθήκη κάνει τη Νικαράγουα και άλες χώρες της Κεντρικης Αμερικης αποικιακα φέουδα του γιάνκικου ιμπεριαλισμου, γιατι δείνει σ' αφτον το αποκλειστικο δικαίωμα να κατασκεβάσει διώρυγα ανάμεσα στους ωκεανους και να εγκαταστήσει στρατιωτικες βάσεις.

12) Λαϊκος πατριωτικος στρατος

Η σαντινιστικη λαϊκη επανάσταση θα διαλύσει την αντιλαϊκη στρατιωτικη δύναμη που ονομάζεται Εθνικη Φρουρα και θα δημιουργήσει λαϊκο στρατο, επαναστατικο και πατριωτικο.

α) Θα διαλύσει την Εθνικη Φρουρα, την αντιλαϊκη στρατιωτικη δύναμη που δημιουργήθηκε απο τα γιάνκικα στρατέβματα κατοχης το 1927 για να καταδιώξει και να δολοφονήσει τους σαντινιστες πατριώτες που είχαν ξεσηκωθει για να υπερασπίσουν την εθνική-τους κυριαρχία. Η Εθνοφρουρα θα αντικατασταθει απο ένα λαϊκο επαναστατικο και πατριωτικο στρατο. Ο νέος στρατος θα είναι ανοιχτος σ' εκείνους τους στρατιώτες του παλιου στρατου που:

— θα έχουν υποστήριξει τον λαϊκο αντάρτικο αγώνα

— θα έχουν τα χέρια καθαρα απο το αίμα των επαναστατων και δεν θα είναι ένοχοι για κλοπες και βιαιοπραγίες σε βάρος του λαου.

β) Θα οπλίσει τους εργάτες, τους αγρότες, τους φοιτητες και άλους πολίτες, που θα μπορούν να οργανωθουν σε λαϊκες πολιτοφυλακες για να προασπίσουν τα κατακτημένα-τους δικαιώματα απο τις αναπόφεκτες επιθέσεις που θα εξαπολύσουν ενάντιά-τους οι εκμεταλέφτριες τάξεις μέχρι να ανατραπουν τελειωτικα. Ποτε

δεν πρόκειται να επαναληφθει «παράδοση όπλων» όπως εκείνη που έγινε το 1927 και που επιβλήθηκε στους λαϊκους αγωνιστες απο τον γιάνκη Χένρυ Στίμσον, τον φιλελέφθερο προδότη Χοσε Μαρία Μονκάδα, και τον Αδόλφο Ντίας, στο Εσπίνο Νέγκρο της Τιπιτάτα.

γ) Θα ενισχύσει το νέο λαϊκο στρατο αφξάνοντας τις μαχητικές-του ικανότητες καθως και το τεχνικο και τακτικό-του επίπεδο.

δ) Θα ενσταλάξει στη συνείδηση των μελων του λαϊκου στρατου την αρχη ότι πρέπει να στηρίζονται στις δικές-τους δυνάμεις για την εκπλήρωση των μαχητικών-τους καθηκόντων και να αναπτύσουν πνέθμα δημιουργικης πρωτοβουλίας.

ε) Θα επιδιώξει να ριζώσουν βαθια τα επαναστατικα ιδεώδη μέσα στο λαϊκο στρατο με σκοπο να ενισχύσει το πατριωτικο πνέθμα και την απόφασή-του να αγωνιστει μέχρι τη νίκη, ξεπερνώντας όλα τα εμπόδια και διορθώνοντας τα λάθη.

στ) Θα εξυψώσει την πειθαρχία του λαϊκού στρατου με τρόπο σταθερο και θα καταφέρει να εδραιώσει μια στενη κι αδελφικη επαφη ανάμεσα στους στρατιώτες και τους λαϊκους αγωνιστες.

13) Αλληλεγγύη ανάμεσα στους λαους

Η σαντινιστικη λαϊκη επανάσταση θα εφαρμόσει μια αληθινη μαχητικη αλληλεγγύη απέναντι στους λαους που αγωνίζονται για την απελεφθέρωσή-τους.

α) Θα υποστηρίξει ενεργα τον αγώνα των λαων της Λατινικης Αμερικης, της Αφρικης και της Ασίας ενάντια στον ιμπεριαλισμο, την αποικιοκρατία και το νεοκαπιταλισμο.

β) Θα υποστηρίξει τον αγώνα των έγχρωμων βορειοαμερικάνων για τα ανθρώπινα δικαίωματά-τους.

γ) Θα υποστηρίξει τον αγώνα όλων των λαων ενάντια στην εγκατάσταση γιάνκικων στρατιωτικων βάσεων στις χώρες-τους.

14) Κεντροαμερικανικη λαϊκη ενότητα

Η σαντινιστικη λαϊκη επανάσταση θα αγωνιστει για την αληθινη ένωση των κεντροαμερικάνικων λαων σε μια και μόνη πατρίδα.

α) Θα υποστηρίξει μια πραγματικη ενότητα με τους αδελφους λαους της Κεντρικης Αμερικης. Αφτη η ενότητα θα τείνει στον συντονισμο των προσπαθειων για την επίτεφξη της εθνικης απελεφθέρωσης και ενος νέου κοινωνικου καθεστώτος, χωρις ιμπεριαλιστικη κυριαρχία ούτε εθνικη προδοσία.

β) Θα βάλει τέρμα στη δήθεν «ενσωμάτωση» που σκοπο έχει να αφξήσει την καθυπόταξη της Κεντρικης Αμερικης στα γιάνκικα μονοπώλια και στη ντόπια αντιδραστικη τάξη.

15) Τιμη στους μάρτυρες

Η σαντινιστικη λαϊκη επανάσταση θα αποδώσει τιμη και εθγνωμοσύνη στους μάρτυρες. Θα ακολουθήσει το φωτεινο παράδειγμα ηρωισμου και μεγαλοψυχίας που έδωσαν εκείνοι.

α) Θα εμπνέφσει στους εργάτες, τους αγρότες, τους φοιτητες και όλο το λαο, αιώνια εθγνωμοσύνη και τιμη για τους μάρτυρες που έπεσαν για την ελεφθερία της Νικαράγουα και των άλων λαων.

β) Θα εκφράσει την εθγνωμοσύνη και το σεβασμο απέναντι στους μάρτυρες που έπεσαν, υπερασπίζοντας το επαναστατικο ιδεώδες μέχρι την τελικη νίκη.

Ελέφθερη Πατρίδα ή Θάνατος
Σαντινιστικο Μέτωπο Εθνικης Απελεφθέρωσης 1969
Κάπου στη Νικαράγουα

Χάιμ Ουΐλοκ

Η τέχνη της εξέγερσης*

«Συνδυάσαμε, είπε τρεις μορφες πάλης: την γενικη απεργία, την εξέγερση στις πόλεις και την στρατιωτικη δράση. Η κεντρικη ιδέα ήταν να διασπείρουμε το στρατο του Σομόζα προκαλώντας-του τις δυνατον μεγαλύτερες απώλειες, ώστε να αποφύγουμε να επιτεθει εναντίον πόλεων, όπως έγινε τον Σεπτέμβρη.

Επιτεθήκαμε στρατιωτικα πρώτα εναντίον της Ζινοτέγκα, στο βορεινο άκρο της χώρας. Όπως περιμέναμε, ο Σομόζα έστειλε ένα τμήμα 4.000 ανδρών για να ελέγξει την κατάσταση.

Αμέσως κάναμε μια άλη επίθεση στο άλο άκρο της χώρας στη Νουέβα Γουϊνέας. Ο Σομόζα έστειλε εκει ένα τάγμα 600 ανδρων. Τέλος, ένα τρίτο τμήμα Σαντινιστων επιτέθηκε στην Πένας Μπλάνκα, κοντα στα σύνορα με την Κόστα Ρίκα. Ο Σομόζα έστειλε 1.500 άνδρες, τις καλύτερές-του δυνάμεις. Έτσι η εθνοφυλακη, στις αρχες Ιούνη, βρέθηκε να είναι διασπαρμένη σε τρία άκρα της χώρας.

Στις 4 Ιούνη, κηρύξαμε γενικη απεργία. Τα πάντα σταμάτησαν στη χώρα. Ο Σομόζα άρχιζε να τα χάνει. Υποψιάζονταν ότι ο κύριος άξονας της επίθεσής-μας βρισκόταν στο νότο. Στην πραγματικότητα, η στρατηγική-μας συνίστατο στο να συγκλίνουμε τις δυνάμεις-μας που βρίσκονταν στα βόρεια και δυτικα της χώρας προς την πρωτέβουσα...

Τότε μόνο περάσαμε στην τρίτη φάση της επίθεσης, στην εξέγερση των πόλεων: έτσι όπως ήταν διασπασμένη η εθνοφυλακη δεν μπορούσε να περάσει σε αποτελεσματικη καταπίεση. Πρώτα ξεσηκώσαμε την Σιντέγκα και μετα την Λεον. Ο Σομόζα ήξερε ότι η Λεον ήταν η σημαντικότερη βάση των Σαντινιστων στη Νικαράγουα, αλα δεν φανταζόταν πόσο ακριβως ισχυροι είμασταν σ' αφτη την πόλη. Με την εξέγερση της δέφτερης

* *Συνέντεφξη του ταγματάρχη Χάιμ Ουΐλοκ, μέλους του Εθνικου Συμβουλίου του Σαντινιστικου Μετώπου και υπουργου, σήμερα, της αγροτικης μεταρύθμισης στην εφημερίδα «Μόντ» στις 14.9.79.*

πόλης της χώρας, οι σομοζικες δυνάμεις της Σινατέγκα βρέθηκαν απομονωμένες. Και αρχίσαμε απο τα σύνορα της Ονδούρα μια άλη επιχείρηση, με τρεις κινούμενες φάλαγγες, που σκοπο είχαν να εκμηδενίσουν τις δυνάμεις του Σομόζα.

Μετα εξεγέρθηκε η Ματαγκάλπα και η Εστελ και ανοίχθηκε ένα νέο μέτωπο στις βορειοκεντρικες περιοχες της χώρας. Μετα εξεγέρθηκαν οι Μασάγια, Γρανάδα και Καράζο, απομονώνοντας έτσι την πρωτέβουσα και εμποδίζοντας την τροφοδοσία των σομοζικων δυνάμεων που πολεμούσαν στο νότο.

Μετα την Σοντάλες και Μπουάκο προβλέπαμε να ξεσηκώσουμε τελικα τη Μανάγκουα, κύρια τις δύο μεγάλες βιομηχανικες και λαϊκες γειτονιές-της. Όμως εδω τα πράγματα δεν εξελίχθηκαν σύμφωνα με τα σχέδιά-μας. Η Μανάγκουα ξεσηκώθηκε αφθόρμητα, πολυ νωρίτερα απ' ό,τι προβλέπαμε. Ο δικτάτορας ρίχθηκε τότε με μίσος κατα της πρωτέβουσας, πράγμα που μας ανάγκασε να διατάξουμε, στις 28 Ιούνη να αποσυρθουν 6.000 μαχητές-μας στη Μασάγια. Αφτο κόστισε τη ζωη πολων ατόμων. Επέτρεψε όμως στις δυνάμεις-μας που πολεμούσαν στο βορα να προχωρήσουν συντομότερα απο ό,τι προβλέπαμε, αφου η εθνοφυλακη καθηλώθηκε στη Μανάγκουα. Έτσι ο πόλεμος κερδίθηκε συντομότερα απο ό,τι υπολογίζαμε».

J. Ziegler

η κοινωνιολογια της νεας αφρικης

Paul A. Baran

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Λ. Σ. ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΣ

ΤΙ ΕΙΔΑ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ

Η σειρα "απελεφθερωτικα κινηματα" θα ολοκληρωθει με την εκδοση πενηντα περιπου μικρων τομων. Ο καθε τομος θα περιεχει τα πιο συμπυκνωμενα αφθεντικα κειμενα του κινηματος που αφορα. Τα κειμενα του καθε τομου θα αποδιδουν τις πολιτικες και κοινωνικες ιδεες, τις οργανωτικες αρχες και τη στρατηγικη του καθε κινηματος, χωρις κανενα σχολιασμο. Η σειρα θα περιλαβει ολα τα κινηματα που εκδηλωθηκαν σ' ολο τον κοσμο μετα το δεφτερο παγκοσμιο πολεμο ως τα σημερα. Η εκδοση δεν θα ακολουθησει χρονολογικη η γεωγραφικη ταξη.